

Parlamentul României - Lege nr. 121/2014 din 18 iulie 2014**Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică**

În vigoare de la 04 august 2014

Consolidarea din data de 24 mai 2024 are la bază publicarea din Monitorul Oficial, Partea I nr. 574 din 01 august 2014 și include modificările aduse prin următoarele acte: L 160/2016; OUG 1/2020; OUG 184/2020; OUG 212/2020; L 196/2021; OUG 130/2022; OUG 119/2023; L 428/2023; Ultimul amendament în 06 ianuarie 2024.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale****Domeniu de reglementare și obiective**

Art. 1. - (1) Scopul prezentei legi îl constituie crearea cadrului legal pentru elaborarea și aplicarea politicii naționale în domeniul eficienței energetice în vederea atingerii obiectivului național de creștere a eficienței energetice.

(2) Măsurile de politică în domeniul eficienței energetice se aplică pe întreg lanțul: resurse primare, producere, distribuție, furnizare, transport și consum final.

(3) Până în anul 2020 se stabilește o țintă națională indicativă de reducere a consumului de energie cu 19%.

(4) Contribuția orientativă națională privind eficiența energetică pentru anul 2030 este stabilită în Planul național integrat în domeniul energiei și schimbărilor climatice 2021-2030, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.076/2021.

Politica de eficiență energetică

Art. 2. - (1) Îmbunătățirea eficienței energetice este un obiectiv strategic al politicii energetice naționale, datorită contribuției majore pe care o are la realizarea siguranței alimentării cu energie, dezvoltării durabile și competitivității, la economisirea resurselor energetice primare și la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

(2) Politica națională de eficiență energetică este parte integrantă a politicii energetice a statului și urmărește:

- a)** eliminarea barierelor în calea promovării eficienței energetice;
- b)** promovarea mecanismelor de eficiență energetică și a instrumentelor financiare pentru economia de energie;
- c)** educarea și conștientizarea consumatorilor finali asupra importanței și beneficiilor aplicării măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice;

d) cooperarea dintre consumatorii finali, producătorii, furnizorii, distribuitorii de energie și organismele publice în vederea atingerii obiectivelor stabilite de politica națională de eficiență energetică;

e) promovarea cercetării fundamentale și aplicative în domeniul utilizării eficiente a energiei.

(3) Politica națională de eficiență energetică definește obiectivele privind îmbunătățirea eficienței energetice, țintele indicative de economisire a energiei, măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice aferente, în toate sectoarele economiei naționale, cu referiri speciale privind:

a) introducerea tehnologiilor cu eficiență energetică ridicată, a sistemelor moderne de măsură și control, precum și a sistemelor de gestiune a energiei, pentru monitorizarea, evaluarea continuă a eficienței energetice și previzionarea consumurilor energetice;

b) promovarea utilizării la consumatorii finali a echipamentelor și aparaturii eficiente din punct de vedere energetic, precum și a surselor regenerabile de energie;

c) reducerea impactului asupra mediului al activităților industriale și de producere, transport, distribuție și consum al tuturor formelor de energie;

d) aplicarea principiilor moderne de management energetic;

e) acordarea de stimulente financiare și fiscale, în condițiile legii;

f) dezvoltarea pieței pentru serviciile energetice.

Atribuții și răspunderi

Art. 3. - (1) În vederea aplicării prevederilor prezentei legi, Ministerul Energiei acționează prin Direcția eficiență energetică, structură organizatorică la nivelul autorității publice centrale, cu atribuții privind elaborarea și aprobarea politicilor și legislației primare și secundare în domeniul eficienței energetice la nivelul consumatorilor finali de energie.

(2) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei se organizează și funcționează cu următoarele atribuții și responsabilități:

a) participarea la elaborarea politicilor și legislației primare în domeniul eficienței energetice; elaborarea legislației secundare în domeniul eficienței energetice;

b) monitorizarea stadiului implementării Planului național de acțiune în domeniul eficienței energetice IV, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2019, și a programelor aferente de îmbunătățire a eficienței energetice, la nivel național, precum și a economiilor de energie rezultate în urma prestării de servicii energetice și a altor măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, prin intermediul unui portal de colectare și analiză a datelor de consum, înregistrare și monitorizare a implementării măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice și a activității auditorilor și managerilor energetici, realizat de Serviciul de Telecomunicații Speciale;

c) elaborarea și implementarea măsurilor de eficiență energetică, în vederea realizării de noi economii de energie, în perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2030, conform obiectivelor prevăzute în cadrul Planului național integrat pentru energie și schimbări climatice;

d) elaborarea, publicarea pe site-ul Ministerului Energiei și transmiterea către Comisia Europeană a rapoartelor privind monitorizarea progresului înregistrat în îndeplinirea obiectivelor naționale de eficiență energetică;

e) elaborarea, dezvoltarea și monitorizarea implementării unei strategii integrate de eficiență energetică, la nivel național, în acord cu domeniile complementare pe care politicile de eficiență energetică le impactează, cu sprijinul și implicarea directă a tuturor segmentelor interesate;

f) cooperarea cu instituțiile abilitate la realizarea unor evaluări privind domeniul eficienței energetice și a calculului indicatorilor de eficiență energetică la nivel național;

g) coordonarea aplicării reglementărilor Comisiei Europene privind cerințele referitoare la etichetarea și eficiența energetică a unor categorii de produse - regulamentele emise de Comisia Europeană privind etichetarea energetică în anul 2019, în calitate de autoritate națională competentă;

h) autorizarea auditorilor energetici din industrie și atestarea managerilor energetici;

i) gestionarea procesului de evaluare tehnică, avizare și monitorizare a proiectelor de investiții în domeniul eficienței energetice, încadrate în domeniul de competență al Ministerului Energiei pentru care se cere finanțare de la bugetul de stat sau din alte surse legal constituite;

j) promovarea programelor de eficiență energetică la consumatori, prin acțiuni complementare, organizarea, inclusiv din surse externe, dar și de la bugetul de stat, de campanii de informare și de motivare, de interes național, a consumatorilor mici de energie, inclusiv casnici, pentru a utiliza eficient energia;

k) elaborarea de studii, din surse de la bugetul de stat sau din fonduri externe, de promovare a cogenerării de înaltă eficiență sau a încălzirii și răcirii centralizate, pentru fundamentarea programelor naționale de eficiență energetică, precum și participarea la proiecte declarate eligibile, în cadrul programelor de eficiență energetică și energii regenerabile, inițiate de organisme internaționale;

l) elaborarea cadrului legal privind aprobarea normelor privind încheierea și implementarea Contractului-cadru de performanță energetică și a cadrului legal de reglementare a societăților de servicii energetice de tip ESCO și aprobarea acestuia prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Energiei. Modelul Contractului-cadru de performanță energetică se aprobă prin ordin comun al conducătorilor autorităților publice centrale interesate;

(3) Ministerul Energiei are calitatea de autoritate națională competentă pentru coordonarea aplicării regulamentelor Comisiei Europene privind etichetarea și eficiența energetică a unor categorii de produse și supravegherea pieței în ceea ce privește etichetarea energetică, precum și pentru aplicarea legislației specifice.

(4) Finanțarea programelor de eficiență energetică derulate la nivelul Ministerului Energiei se asigură astfel:

a) de la bugetul de stat, prin Ministerul Energiei;

b) din sumele transferate Ministerului Energiei în temeiul art. XVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 9 ianuarie 2020, cu modificările și completările ulterioare;

c) din fonduri externe nerambursabile;

d) din fondul specializat pentru investiții în eficiență energetică.

(5) Fondul specializat în eficiență energetică se înființează ca activitate finanțată integral din venituri proprii, pe lângă Ministerul Energiei în domeniul de activitate prevăzut în prezenta lege, conform art. 67 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, fiind gestionat de Direcția eficiență energetică.

(6) Sumele transferate Ministerului Energiei în temeiul art. XVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, cu modificările și completările ulterioare, sunt destinate îndeplinirii următoarelor activități multianuale desfășurate de către Ministerul Energiei, respectiv Direcția eficiență energetică:

a) monitorizare a stadiului implementării și continuității măsurilor de creștere a eficienței energetice prevăzute în cadrul Planului național de acțiune în domeniul eficienței energetice IV, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2019, respectiv în cadrul Planului național integrat pentru energie și schimbări climatice, în vederea raportării integrate în conformitate cu prevederile art. 21 și 27 din Regulamentul (UE) 2018/1.999 privind guvernarea energetică;

b) monitorizare și implementare a programelor de îmbunătățire a eficienței energetice, la nivel național;

c) finanțarea proiectelor de eficiență energetică și producerea de energie din surse regenerabile, în cadrul fondurilor specializate pentru finanțarea proiectelor de eficiență energetică sau a proiectelor de producere de energie din surse regenerabile, gestionate la nivelul Ministerului Energiei, prin Direcția eficiență energetică, cu respectarea legislației în domeniul ajutorului de stat;

d) promovarea programelor de eficiență energetică la consumatori, organizarea de campanii de informare și de motivare de interes național a consumatorilor de energie, inclusiv casnici, pentru a utiliza eficient energia;

e) activități curente pentru consolidarea Direcției eficiență energetică, și anume dezvoltarea și susținerea operațiunilor specifice de eficiență energetică.

(7) Autorizarea persoanelor fizice, persoanelor fizice autorizate sau a persoanelor juridice care efectuează audituri energetice industriale sau de procese de consum energetic din categoriile electroenergetic, termoenergetic sau complex se realizează de către Ministerul Energiei, cu suportul logistic al Centrului de Pregătire pentru Personalul din Industrie - Bușteni.

(8) Atestarea managerilor energetici pentru industrie, a managerilor energetici pentru localități și atestarea societăților prestatoare de servicii energetice se realizează de către Ministerul Energiei, cu suportul logistic al Centrului de Pregătire pentru Personalul din Industrie - Bușteni.

(9) Regulamentele care stabilesc procedurile specifice pentru autorizarea auditorilor energetici pentru industrie și procese, persoane fizice, persoane fizice autorizate și persoane juridice, atestarea societăților prestatoare de servicii energetice și atestarea managerilor energetici pentru industrie, respectiv pentru localități, inclusiv condițiile de autorizare sau atestare, după caz, se aprobă prin ordin al ministrului energiei, la propunerea Direcției eficiență energetică, și vor cuprinde cel puțin următoarele specificații:

a) condițiile care trebuie îndeplinite la solicitarea autorizării/atestării de către persoanele fizice și juridice solicitante, și anume depunerea dovezilor de identificare în termen de valabilitate, pregătirea profesională sau obiectul de activitate în domeniul științelor ingineresti;

b) procedura de autorizare sau atestare, după caz, prelungire a valabilității atestatelor sau a autorizațiilor emise, respectiv eliberarea duplicatelor;

c) obligații ale furnizorilor de formare profesională pentru organizarea cursurilor de specialitate;

d) criteriile minime pentru auditurile energetice depuse în cadrul proiectelor evaluate, clase și tipuri de audituri;

e) dovada continuității activității în domeniul specific științelor ingineresti.

(10) Cuantumul tarifelor pentru autorizarea auditorilor energetici persoane fizice, persoane fizice autorizate sau persoane juridice, pentru prelungirea valabilității autorizației existente, pentru eliberarea duplicatului autorizației de auditor energetic sau al deciziei de prelungire a autorizației de auditor energetic se aprobă prin ordin al ministrului energiei, la propunerea Direcției eficiență energetică.

(11) Cuantumul tarifelor pentru atestarea managerilor energetici și a societăților prestatoare de servicii, pentru prelungirea valabilității atestatelor existente, eliberarea duplicatelor atestatelor existente sau a deciziilor de prelungire a atestatelor existente de manageri energetici și societăți prestatoare de servicii se aprobă prin ordin al ministrului energiei, la propunerea Direcției eficiență energetică.

(12) Sumele reprezentând contravaloarea tarifelor prevăzute la alin. (10) și (11) se încasează de către Centrul de Pregătire pentru Personalul din Industrie - Bușteni, aflat în subordinea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, și reprezintă venituri proprii ale centrului de pregătire.

(13) Sumele reprezentând contravaloarea tarifelor prevăzute la alin. (10) și (11) se utilizează, în cuantum de 80%, pentru acoperirea cheltuielilor necesare în realizarea activităților prevăzute la alin. (6) și (7), inclusiv suportul logistic și de resurse umane al Centrului de Pregătire pentru Personalul din Industrie - Bușteni, reprezentând cheltuieli ale acestei instituții.

(14) Sumele reprezentând contravaloarea tarifelor prevăzute la alin. (10) și (11) se utilizează, în cuantum de 20%, pentru acoperirea cheltuielilor necesare activităților CPPI de întreținere și uzură, aferente acțiunilor prevăzute la alin. (6) și (7), reprezentând cheltuieli ale acestei instituții.

Înțelesul unor termeni și expresii

Art. 4.- În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. acțiune individuală - acțiune care duce la îmbunătățiri verificabile și măsurabile sau care pot fi estimate ale eficienței energetice și care este efectuată ca rezultat al unei măsuri de politică;

2. administrația publică centrală - departament administrativ de specialitate a cărui competență acoperă întregul teritoriu; în conformitate cu art. 116 din Constituția României, republicată, cuprinde: ministere, alte organe de specialitate organizate în subordinea Guvernului ori a ministerelor și autorități administrative autonome;

3. agregator - persoana fizică sau juridică care îndeplinește funcția de agregare, așa cum este definită la pct. 6 al art. 3 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

4. audit energetic - procedură sistematică al cărei scop este obținerea unor date/informații corespunzătoare despre profilul consumului energetic existent al unei clădiri sau al unui grup de clădiri, al unei operațiuni sau instalații industriale sau comerciale sau al unui serviciu privat sau public, identificarea și cuantificarea oportunităților rentabile de economisire a energiei și raportarea rezultatelor;

5. auditor energetic - persoana fizică, persoana fizică autorizată sau persoana juridică, fiecare din aceste categorii deținând autorizație de auditor energetic care îi conferă dreptul să realizeze audit energetic la consumatori, emisă de către Ministerul Energiei în baza Regulamentului pentru autorizarea auditorilor energetici din industrie, aprobat prin ordin al ministrului energiei; auditorii energetici persoane fizice își desfășoară activitatea ca persoane fizice autorizate sau ca angajați ai unor persoane juridice, conform legislației în vigoare;

6. autoritate competentă - autoritate cu atribuții în domeniu conform legislației în vigoare;

7. autoritate publică de punere în aplicare - organism de drept public, responsabil cu realizarea sau monitorizarea impozitării/taxării energiei sau a carbonului, a sistemelor și instrumentelor financiare, a stimulentei fiscale, a standardelor și normelor, a schemelor de etichetare energetică, a formării și educației în acest scop;

8. client final/consumator - persoană fizică sau juridică care utilizează energie pentru propriul consum final;

9. cogenerare de înaltă eficiență - cogenerarea care îndeplinește criteriile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

10. consum de energie primară - consumul intern brut, cu excepția utilizărilor neenergetice;

11. consum de energie finală - toată energia furnizată industriei, transporturilor, gospodăriilor, sectoarelor prestatoare de servicii și agriculturii, exclusiv energia destinată sectorului de producere a energiei electrice și termice și acoperirii consumurilor proprii tehnologice din instalațiile și echipamentele aferente sectorului energetic;

12. contract de performanță energetică - acord contractual între beneficiarul și furnizorul unei măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, verificată și monitorizată pe toată perioada contractului, prin care cheltuielile cu investițiile referitoare la măsura respectivă sunt plătite proporțional cu un nivel al îmbunătățirii eficienței energetice convenit prin contract sau cu alte criterii convenite privind performanța energetică, cum ar fi economiile financiare;

13. distribuitor de energie - persoană fizică sau juridică, inclusiv un operator de distribuție, responsabilă de transportul energiei, în vederea livrării acesteia la consumatorii finali sau la stațiile de distribuție care vând energie consumatorilor finali în condiții de eficiență;

14. energie - toate formele de produse energetice, combustibili, energie termică, energie din surse regenerabile, energie electrică sau orice altă formă de energie, astfel cum sunt definite în art. 2 lit. (d) din Regulamentul (CE) nr. 1.099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei;

15. eficiență energetică - raportul dintre valoarea rezultatului performant obținut, aferentă serviciilor, bunurilor sau energiei rezultate, și valoarea energiei utilizate în acest scop;

16. economie de energie - cantitatea de energie economisită determinată prin măsurarea și/sau estimarea consumului înainte și după punerea în aplicare a unei măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, asigurând în același timp normalizarea condițiilor externe care afectează consumul de energie;

17. furnizor de energie - persoană fizică și/sau juridică ce desfășoară activitatea de furnizare de energie;

18. furnizor de servicii energetice - persoană fizică sau juridică care furnizează servicii energetice sau alte măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice în instalația sau la sediul consumatorului final;

19. instrumente financiare pentru economii de energie - orice instrument financiar, precum fonduri, subvenții, reduceri de taxe, împrumuturi, finanțare de către terți, contracte de performanță energetică, contracte de garantare a economiilor de energie, contracte de externalizare și alte contracte de aceeași natură care sunt disponibile pe piață, de către instituțiile publice sau organismele private pentru a acoperi, parțial sau integral, costul inițial al măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice;

19¹. interoperabilitate - în contextul măsurării inteligente, așa cum este definită la pct. 54 al art. 3 din Legea nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

20. îmbunătățire a eficienței energetice - creșterea eficienței energetice ca rezultat al schimbărilor tehnologice, comportamentale și/sau economice;

21. încălzire și răcire eficientă - opțiune de încălzire și răcire care, comparativ cu un scenariu de bază care reflectă situația normală, reduce măsurabil consumul de energie primară necesar pentru a furniza o unitate de energie livrată, în cadrul unei limite de sistem relevante, într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor, după cum a fost evaluat în analiza costuri-beneficii,

ținând seama de energia necesară pentru extracție, conversie, transport și distribuție;

22. încălzire și răcire individuală eficientă - opțiune privind furnizarea de încălzire și răcire individuală care, comparativ cu termoficarea și răcirea centralizată eficientă, reduce măsurabil consumul de energie primară din surse neregenerabile necesar pentru a furniza o unitate de energie livrată în cadrul unei limite de sistem relevante sau necesită același consum de energie primară din surse neregenerabile, dar la un cost inferior, ținând seama de energia necesară pentru extracție, conversie, transport și distribuție;

23. întreprinderi mici și mijlocii, denumite în continuare IMM-uri - întreprinderi în sensul celor definite în titlul I din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii; categoria microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii este formată din întreprinderi care au sub 250 de angajați și a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 50 milioane euro și/sau al căror bilanț anual nu depășește 43 milioane euro;

24. manager energetic - persoană fizică, persoană fizică autorizată sau persoană juridică prestatoare de servicii energetice, fiecare din aceste categorii fiind atestată de către Ministerul Energiei în baza Regulamentului pentru atestarea managerilor energetici și acreditarea societăților prestatoare de servicii energetice, aprobat prin ordin al ministrului energiei, al cărei obiect de activitate este organizarea, conducerea și gestionarea proceselor energetice ale unui consumator;

25. măsură de politică - instrument de reglementare, financiar, fiscal, voluntar sau de furnizare a informațiilor pentru a crea un cadru favorabil, o cerință sau un stimulent pentru ca actorii de pe piață să furnizeze și să achiziționeze servicii energetice și să întreprindă alte măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice;

26. operator de distribuție - orice persoană fizică sau juridică ce deține, sub orice titlu, o rețea de distribuție și care răspunde de exploatarea, de întreținerea și, dacă este necesar, de dezvoltarea rețelei de distribuție într-o anumită zonă și, după caz, a interconexiunilor acesteia cu alte sisteme, precum și de asigurarea capacității pe termen lung a rețelei de a satisface un nivel rezonabil al cererii de distribuție de energie în condiții de eficiență;

27. operator de transport și de sistem - orice persoană juridică ce realizează activitatea de transport și care răspunde de operarea, asigurarea întreținerii și, dacă este necesar, de dezvoltarea rețelei de transport într-o anumită zonă și, acolo unde este aplicabilă, interconectarea acesteia cu alte sisteme, precum și de asigurarea capacității pe termen lung a rețelei de transport de a acoperi cererile rezonabile pentru transportul energiei;

28. organism public - autoritate contractantă astfel cum este definită în Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii;

29. parte mandatată - entitate juridică căreia i-au fost delegate competențe de către administrația publică sau de un alt organism public pentru a dezvolta,

gestiona sau exploata un sistem de finanțare în numele administrației publice sau al altui organism public;

30. parte obligată - distribuitor de energie sau furnizor de energie pentru care sunt obligatorii schemele naționale de obligații în ceea ce privește eficiența energetică;

31. parte participantă - întreprindere sau organism public care s-a angajat să atingă anumite obiective în cadrul unui acord voluntar sau căruia i se aplică un instrument național de politică de reglementare;

32. raport al suprafețelor - raportul dintre suprafața totală a clădirilor și suprafața terenului într-un anumit teritoriu;

33. reabilitare substanțială - reabilitarea ale cărei costuri depășesc 50% din costurile de investiții pentru o nouă unitate comparabilă;

34. renovare complexă - lucrări efectuate la anvelopa clădirii și/sau la sistemele tehnice ale acesteia, ale căror costuri depășesc 50% din valoarea de impozitare/inventar a clădirii, după caz, exclusiv valoarea terenului pe care este situată clădirea;

34¹. rețea inteligentă - rețea de electricitate, care poate integra eficient, din punctul de vedere al costurilor, modalitatea de acțiune a tuturor utilizatorilor conectați la rețea - producători, consumatori și autoproducători - printr-o circulație bidirecțională a fluxurilor de puteri și a informațiilor, în scopul de a asigura un sistem energetic eficient economic, sustenabil, cu pierderi de energie reduse și un nivel ridicat de calitate și securitate în continuitatea și siguranța alimentării cu energie electrică;

35. serviciu energetic - activitatea care conduce la un beneficiu fizic, o utilitate sau un bun obținut prin utilizarea eficientă a energiei cu o tehnologie și/sau o acțiune eficientă din punct de vedere energetic care poate include activitățile de exploatare, întreținere și control necesare pentru prestarea serviciului, care este furnizat pe bază contractuală și care, în condiții normale, conduce la o îmbunătățire a eficienței energetice și/sau a economiilor de energie primară verificabilă și care poate fi măsurată sau estimată;

36. sistem eficient de termoficare centralizat și de răcire - sistem de termoficare sau răcire care utilizează cel puțin: 50% energie din surse regenerabile, 50% căldură reziduală, 75% energie termică produsă în cogenerare sau 50% dintr-o combinație de tipul celor sus-menționate;

37. sistem de management al energiei - un set de elemente interconectate sau care interacționează între ele aparținând unui plan care stabilește obiectivul de eficiență energetică și strategia de atingere a acestui obiectiv;

38. sistem de măsurare/contorizare inteligentă - sistem electronic care poate măsura consumul de energie oferind mai multe informații decât un contor tradițional și care poate transmite și primi date utilizând o anumită formă de comunicații electronice;"

39. societate de servicii energetice de tip ESCO - persoană juridică sau fizică autorizată care prestează servicii energetice și/sau alte măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice în cadrul instalației sau incintei consumatorului și care, ca urmare a prestării acestor servicii și/sau măsuri, acceptă un grad de risc

financiar; plata pentru serviciile prestate este bazată, integral sau parțial, pe îmbunătățirea eficienței energetice și pe îndeplinirea altor criterii de performanță convenite de părți;

40. standard european - standard adoptat de Comitetul European de Standardizare, de Comitetul European de Standardizare Electrotehnică sau de Institutul European de Standardizare în Telecomunicații și pus la dispoziția publicului;

41. standard internațional - standard adoptat de Organizația Internațională de Standardizare și pus la dispoziția publicului;

42. suprafață utilă totală - suprafața utilă a unei clădiri sau a unei părți de clădire unde se utilizează energie pentru a regla climatul interior prin: încălzire/răcire, ventilare/climatizare, preparare apă caldă menajeră, iluminare, după caz;

43. unitate de cogenerare - unitate care poate funcționa în regim de cogenerare;

44. unitate de cogenerare de mică putere - unitate de cogenerare cu capacitate instalată mai mică de 1 MW_e;

45. unitate de microcogenerare - unitate de cogenerare cu o capacitate electrică instalată mai mică de 50 kW_e.

CAPITOLUL II

Consumul energetic eficient în clădiri

Renovarea clădirilor

Art. 5. - «abrogat»

Rolul clădirilor aparținând organismelor publice

Art. 6. - (1) Anual, 3% din suprafața totală a clădirilor încălzite și/sau răcite pentru asigurarea climatului interior, deținute și ocupate de administrația publică centrală, se renovează pentru a îndeplini cel puțin cerințele minime de performanță energetică prevăzute în capitolul V «Cerințele de performanță energetică a clădirilor» din Legea nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, republicată.

(2) Procentul prevăzut la alin. (1) se calculează la suprafața totală a clădirilor cu suprafețe utile totale de peste 500 mp deținute și ocupate de administrația publică centrală, care, la data de 1 ianuarie a fiecărui an, nu îndeplinesc cerințele minime de performanță energetică stabilite în temeiul art. 4 din Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor. După 9 iulie 2015, pragul de 500 mp suprafață utilă totală a clădirii este redus la 250 mp.

(3) În cazul în care autoritatea competentă extinde obligațiile prevăzute la alin. (1) și la structuri ale administrației publice locale, procentul de 3% se calculează la suprafața totală a clădirilor cu o suprafață utilă totală de peste 500 mp și, începând cu 9 iulie 2015, de peste 250 mp, deținute și ocupate de administrația publică centrală și de aceste structuri ale administrației publice locale, care, la

data de 1 ianuarie a fiecărui an, nu îndeplinesc cerințele minime de performanță energetică stabilite în temeiul art. 4 din Directiva 2010/31/UE.

(4) În situația în care, în aplicarea prevederilor alin. (1), se optează pentru măsuri de renovare complexă a clădirilor deținute și ocupate de administrația publică centrală, se ia în considerare renovarea clădirii în ansamblu, inclusiv anvelopa, sistemele tehnice, funcționarea și întreținerea acestora.

(5) Constituie prioritate în aplicarea măsurilor de eficiență energetică, clădirile administrației publice centrale cu performanță energetică scăzută determinată prin certificarea energetică a acestora, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic și eficient din punct de vedere al costurilor.

(6) Cerințele prevăzute la alin. (1) nu se aplică pentru următoarele categorii de clădiri:

a) clădiri protejate oficial ca făcând parte dintr-un sit protejat sau datorită valorii lor arhitecturale ori istorice deosebite, în măsura în care respectarea anumitor cerințe minime de performanță energetică ar modifica în mod inacceptabil caracterul sau aspectul acestora;

b) clădiri deținute de forțele armate sau de administrația centrală și care servesc unor obiective de apărare națională, cu excepția spațiilor de locuit individuale sau a clădirilor de birouri ale forțelor armate și ale altor categorii de personal angajat de autoritățile de apărare națională;

c) clădiri utilizate ca lăcașuri de cult sau pentru alte activități cu caracter religios.

(7) În cazul în care se renovează mai mult de 3% din suprafața totală a clădirilor administrației publice centrale într-un anumit an, excedentul se poate contabiliza în cadrul ratei de renovare anuală a oricăruia dintre cei 3 ani anteriori sau următori.

(8) În cadrul ratei anuale de renovare a clădirilor administrației publice centrale se pot include clădirile noi ocupate și deținute de aceasta care înlocuiesc clădiri specifice demolate ale administrației publice centrale în oricare din cei 2 ani precedenți, precum și clădiri vândute, demolate sau înstrăinate, sub orice formă și necuprinse în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, în oricare din cei 2 ani precedenți ca urmare a utilizării mai intensive a altor clădiri.

(9) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), toate departamentele administrative ale administrației publice centrale identifică din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului clădirile încălzite și/sau răcite pentru asigurarea climatului interior, care, la 31 decembrie 2013, au suprafețe utile totale de peste 500 mp și, până la 9 iulie 2015, de peste 250 mp, întocmesc inventarul acestora, îl actualizează anual, răspunzând pentru completitudinea, realitatea și exactitatea datelor, și, cu excepțiile prevăzute la alin. (6), îl pun la dispoziția publicului prin publicarea pe pagina proprie de internet. Inventarul cuprinde următoarele informații:

a) suprafața totală, în metri pătrați;

b) datele energetice relevante.

(10) Autoritatea competentă centralizează datele și informațiile din inventarele realizate și puse la dispoziție de departamentele administrative ale administrației publice centrale și publice pe pagina proprie de internet centralizatorul inventarului clădirilor încălzite și/sau răcite pentru asigurarea climatului interior, deținute și ocupate de acestea care respectă prevederile alin. (9).

(11) Pentru o abordare alternativă la măsurile prevăzute la alin. (1) - (9) și fără a aduce atingere art. 7 din Directiva 2010/31/UE, se pot adopta măsuri eficiente din punctul de vedere al costurilor, inclusiv renovări aprofundate și măsuri care vizează schimbări în comportamentul ocupanților, pentru a obține, până în 2020, o cantitate de economii de energie în clădirile eligibile deținute și ocupate de administrația publică centrală cel puțin echivalentă cu cea prevăzută la alin. (1), raportată în fiecare an.

(12) În sensul abordării alternative, economiile de energie care ar putea fi realizate prin aplicarea prevederilor alin. (1) - (8) se estimează prin utilizarea unor valori standard adecvate pentru consumul de energie al tipurilor clădirilor de referință ale administrației publice centrale, înainte și după renovare și în conformitate cu estimările suprafeței totale a clădirilor inventariate. Categoriile de clădiri de referință ale administrației publice centrale sunt reprezentative pentru fondul imobiliar al acesteia.

(13) Anual, până la 31 decembrie, autoritatea competentă identifică măsurile alternative ce urmează a fi adoptate conform prevederilor alin. (11), precum și modul în care se realizează o îmbunătățire echivalentă a performanței energetice a clădirilor deținute și ocupate de administrația publică centrală și le notifică Comisiei Europene.

(14) Organismele publice, inclusiv cele organizate la nivel regional și local, precum și organismele care se ocupă de locuințele sociale reglementate de dreptul public sunt încurajate, potrivit competențelor și structurilor administrative ale acestora:

a) să adopte un plan de eficiență energetică, de sine stătător sau ca parte a unui plan general privind clima sau mediul, care să conțină obiective și acțiuni specifice privind economia de energie și eficiența energetică, în vederea respectării rolului de exemplu al clădirilor administrației publice centrale prevăzut la alin. (1), (9) și (11);

b) să pună în aplicare un sistem de gestionare a energiei, inclusiv audituri energetice, ca parte din punerea în aplicare a planului prevăzut la lit. a);

c) să utilizeze, după caz, societăți de servicii energetice și contracte de performanță energetică pentru a finanța renovările și a implementa planurile de menținere sau de îmbunătățire a eficienței energetice pe termen lung.

(15) În vederea realizării unui consum energetic eficient în clădiri, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în calitatea acestuia de autoritate competentă în domeniul construcțiilor, efectuează analize și elaborează strategii, promovează politici publice și legislație specifică, inițiază și monitorizează programe privind creșterea eficienței energetice în clădiri.

(16) Pentru realizarea acțiunilor prevăzute la alin. (15):

a) Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației colaborează cu Ministerul Energiei, cu universități tehnice și de arhitectură din România, precum și institute de cercetare și de proiectare, în vederea furnizării de către acestea a datelor și informațiilor pe care le dețin în domeniul eficienței energetice;

b) autoritățile administrației publice implementează programe anuale de creștere a eficienței energetice în clădiri.

(17) În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (1) și alin. (16) lit. b), finanțarea activităților/lucrărilor se asigură de la bugetul de stat prin bugetele autorităților administrației publice, în condițiile legii și/sau din fondurile structurale și de coeziune ale Uniunii Europene, în conformitate cu regulamentele și procedurile de accesare a acestor fonduri și în condițiile stabilite prin documentele procedurale specifice implementării programelor operaționale.

CAPITOLUL III

Achiziții publice

Achiziții efectuate de organismele publice

Art. 7. - (1) Autoritățile administrațiilor publice centrale achiziționează doar produse, servicii, lucrări sau clădiri cu performanțe înalte de eficiență energetică, în măsura în care acestea corespund cerințelor de eficacitate a costurilor, fezabilitate economică, viabilitate sporită, conformitate tehnică, precum și unui nivel suficient de concurență, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) se aplică contractelor de achiziții de produse, servicii, lucrări sau clădiri de către administrațiile publice centrale.

(3) Obligația menționată la alin. (1) se aplică în cazul contractelor forțelor armate numai în măsura în care aplicarea sa nu generează un conflict cu natura și obiectivul principal ale activităților forțelor armate.

(4) Obligația prevăzută la alin. (1) nu se aplică contractelor de furnizare a echipamentului militar definite în Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE.

(4¹) Autoritățile competente, potrivit atribuțiilor de organizare și funcționare specifice fiecăreia și conform legislației în vigoare, promovează materiale informative, precum și alte măsuri pentru:

a) încurajarea organismelor publice, inclusiv a celor de la nivel local și regional, potrivit competențelor și structurii administrative ale acestora, să urmeze exemplul administrației publice centrale să achiziționeze doar produse, servicii, lucrări sau clădiri cu performanțe ridicate de eficiență energetică, în măsura în care acestea corespund cerințelor de eficacitate a costurilor,

fezabilitate economică, viabilitate sporită, conformitate tehnică, precum și unui nivel suficient de concurență;

b) încurajarea organismelor publice, inclusiv a celor de la nivel local și regional, ca la achiziționarea de servicii cu un conținut energetic semnificativ să evalueze posibilitatea încheierii de contracte de performanță energetică pe termen lung, care oferă economii de energie pe termen lung.

(5) Prin excepție de la aplicarea prevederilor alin. (1) și (2), atunci când un organism public achiziționează un pachet de produse reglementat în ansamblu de un act delegat adoptat în temeiul Directivei 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic, acesta poate solicita ca eficiența energetică totală să aibă prioritate asupra eficienței energetice a produselor individuale din pachetul respectiv prin achiziționarea pachetului de produse care respectă criteriul apartenenței la cea mai înaltă clasă de eficiență energetică.

CAPITOLUL IV

Programe de măsuri

Măsuri de politică energetică

Art. 8. - (1) În vederea realizării de economii de energie în rândul consumatorilor, în perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2020 se adoptă măsuri de politică de eficiență energetică care au ca obiectiv obținerea unor economii, în fiecare an, de 1,5% din volumul vânzărilor anuale de energie către consumatorii tuturor distribuitorilor sau tuturor furnizorilor de energie ca volum, calculate ca medie pe perioada de 3 ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2013.

(1¹) Măsurile de politică de eficiență energetică adoptate pentru perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2030 sunt prevăzute în Planul național integrat în domeniul energiei și schimbărilor climatice 2021-2030 și au ca scop obținerea unor noi economii de energie a căror valoare cumulată reprezintă o reducere minimă a consumului de energie finală în cuantum de 0,8% pe an pentru perioada 2021-2030, comparativ cu media consumului înregistrat în perioada 2016-2018.

(1²) Cantitatea calculată de economii noi anuale se poate eșalona, cu condiția ca economiile obligatorii cumulate totale de energie la nivelul utilizării finale să fi fost realizate până la 31 decembrie 2030.

(1³) Economii noi de energie rezultate în urma aplicării măsurilor de politică de eficiență energetică, pentru anii 2021-2030, sunt stabilite în Planul național integrat în domeniul energiei și schimbărilor climatice 2021-2030.

(1⁴) În vederea îndeplinirii obligațiilor ce revin autorităților competente în conformitate cu art. 17 alin. (1) și art. 21 din Regulamentul (UE) 2018/1.999 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, se pot lua în calcul economiile de energie care rezultă în urma aplicării măsurilor de politică de eficiență energetică, indiferent dacă au fost introduse până la 31 decembrie

2020 sau după această dată, cu condiția ca măsurile respective să conducă la noi acțiuni individuale care să fie întreprinse după 31 decembrie 2020.

(1⁵) Autoritățile competente asigură cadrul necesar realizării de noi economii anuale, pe perioade de câte 10 ani după 2030, cu excepția cazului în care revizuirile efectuate de Comisia Europeană până în 2027 și la fiecare 10 ani după acest an concluzionează că nu este necesară îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Uniunii privind energia și clima pentru anul 2050.

(1⁶) Modalitatea de eșalonare a cantității de noi economii de energie prevăzută la alin. (1¹) astfel încât economiile obligatorii cumulate totale de energie la nivelul utilizării finale să fie realizate până la sfârșitul fiecărei perioade de obligații este stabilită în Planul național integrat în domeniul energiei și schimbărilor climatice 2021-2030.

(2) Vânzările de energie, ca volum, utilizate în transport, pot fi excluse parțial sau integral din calculul prevăzut la alin. (1).

(3) Măsurile de politică energetică se referă, în principal, la:

a) realizare de audituri energetice independente;
b) formare de auditori energetici;
c) formare și educare, inclusiv programe de consiliere a consumatorilor, care duc la aplicarea tehnologiei sau a tehnicilor eficiente din punct de vedere energetic și care au ca efect reducerea consumului de energie la utilizatorii finali;

d) standarde și norme care urmăresc îmbunătățirea eficienței energetice a produselor și a serviciilor, inclusiv a clădirilor și a vehiculelor;

e) sisteme de etichetare energetică;

f) reglementări sau acorduri voluntare care conduc la aplicarea tehnologiei sau a tehnicilor eficiente din punct de vedere energetic și care au ca efect reducerea consumului de energie la utilizatorii finali;

g) susținerea dezvoltării societăților de servicii energetice de tip ESCO;

h) constituirea unui fond specializat pentru investiții în eficiență energetică;

i) sisteme și instrumente de finanțare sau stimulente fiscale care duc la aplicarea tehnologiei sau a tehnicilor eficiente din punct de vedere energetic și care au ca efect reducerea consumului de energie la utilizatorii finali; ariile potențiale de finanțare includ măsurile de eficiență energetică în clădiri publice, comerciale și rezidențiale, cum ar fi: cogenerarea de înaltă eficiență pentru procese de încălzire și pentru procese de răcire pentru utilizatorii finali, sisteme de automatizare a clădirilor pentru eficiență energetică, sisteme informatice de auditare energetică, precum și dezvoltarea de competențe în domeniul eficienței energetice.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (3) se implementează prin programe naționale de eficiență energetică și trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

a) economiile de energie sunt determinate într-un mod transparent;

b) economiile de energie se exprimă în funcție de consumul de energie primară, conform anexei nr. 2.

(4¹) Măsurile prevăzute la alin. (3) se implementează prin programe naționale de eficiență energetică și cuprind următoarele:

a) perioade intermediare de evaluare, respectiv 31 decembrie 2016 și 31 decembrie 2018, pentru atingerea obiectivului prevăzut la alin. (1);

b) responsabilitățile fiecărei părți mandatate, părți participante sau autorități publice, după caz, în funcție de relevanța acestora se regăsesc în cadrul programelor naționale de eficiență energetică, precum și al celor sectoriale;

c) calculele economiilor de energie, utilizând metodele și principiile prevăzute în anexa nr. 3 pct. 1 și 2;

d) un raport anual privind economiile de energie realizate, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil, întocmit de părțile participante, iar respectivul raport este pus la dispoziția publicului;

e) monitorizarea realizată de către Ministerul Energiei prin Direcția eficiență energetică, conform prevederilor art. 3 alin. (2), și propunerea de măsuri adecvate, în situația în care constată că nu sunt înregistrate progrese în creșterea eficienței energetice la nivel național;

f) un sistem de control care include și verificarea independentă a unei părți semnificative din punct de vedere statistic la nivelul fiecărei părți participante, părți mandatate sau autorități publice.

(4²) Reglementările și acordurile voluntare prevăzute la alin. (3) lit. f) respectă prevederile alin. (4), (4¹) și (8).

(4³) Măsurile de politică menționate la alin. (3) lit. a) -e) și g) -i) respectă prevederile alin. (4), alin. (4¹) lit. a), b), d), f) și alin. (8).

(5) Cantitatea de economii de energie necesară sau care urmează a fi obținută prin măsura de politică energetică este exprimată în consum de energie primară sau finală, iar economiile de energie sunt calculate utilizând metodele și principiile cuprinse în anexa nr. 3.

(5¹) Cu condiția îndeplinirii cel puțin a obligației privind economiile cumulate de energie la nivelul utilizării finale, prevăzută la alin. (1¹), autoritățile competente pot calcula cantitatea obligatorie de economii de energie prin unul sau mai multe dintre următoarele mijloace:

a) aplicarea unei rate anuale a economiilor privind vânzările de energie către clienții finali sau privind consumul de energie finală, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2019;

b) excluderea parțială sau totală din scenariul de referință pentru calcularea energiei utilizate în transporturi;

c) utilizarea oricăreia dintre opțiunile prevăzute la alin. (6) și (7).

(5²) În aplicarea mijloacelor prevăzute la alin. (5¹) lit. a), b) sau c), autoritățile competente stabilesc:

a) propria rată anuală a economiilor care va fi aplicată la calcularea economiilor lor cumulate de energie la nivelul utilizării finale și care asigură faptul că economiile finale nete de energie nu sunt mai scăzute decât economiile obligatorii, în temeiul alin. (1¹); și

b) propriul scenariu de referință pentru calcul, care poate exclude parțial sau total energia utilizată în transporturi.

(6) Sub rezerva limitării reducerii economiilor de energie prevăzute la alin. (1) la maximum 25%, țintele economiilor de energie rezultate în urma aplicării

măsurilor de politică energetică, ca sumă a planului național de eficiență energetică, sunt:

a) 1% în 2014 și 2015;

b) 1,25% în 2016 și 2017;

c) 1,5% în 2018, 2019 și 2020, având ca bază de referință consumul mediu anual de energie primară în cei 3 ani anteriori datei de 1 ianuarie 2013.

(7) Efectuarea calculului economiilor de energie pentru perioadele prevăzute la alin. (1) și (1¹) se realizează în conformitate cu prevederile alin. (7³) și (7⁴), astfel:

a) să excludă din calcul, ca volum, toate sau o parte din vânzările de energie utilizată, pentru perioada de obligații prevăzută la alin. (1), sau energia finală consumată, pentru perioada de obligații prevăzută la alin. (1¹), aferente activităților industriale enumerate în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare;

b) să includă în calculul cantității obligatorii de economii de energie economiile de energie realizate în sectoarele transformării, distribuției și transportului de energie, inclusiv în infrastructurile eficiente de termoficare și de răcire centralizată, ca urmare a punerii în aplicare a cerințelor prevăzute la art. 14 alin. (4), (5) și alin. (6) lit. b) și art. 15;

c) să includă în calculul cantității obligatorii de economii de energie economiile de energie rezultate din acțiuni specifice recent implementate, începând de la 31 decembrie 2008, care continuă să aibă impact, în ceea ce privește perioada de obligații prevăzută la alin. (1), și începând cu 1 ianuarie 2021, în ceea ce privește perioada de obligații prevăzută la alin. (1¹), și care pot fi măsurate și verificate;

d) să includă în calculul cantității obligatorii de economii de energie economiile de energie care rezultă din adoptarea unor măsuri de politică de eficiență energetică, cu condiția să se poată demonstra că măsurile respective au ca rezultat acțiuni individuale derulate în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2020;

e) să excludă din calculul cantității obligatorii de economii de energie 30% din cantitatea verificabilă de energie produsă pe sau în clădiri pentru uz propriu ca urmare a măsurilor de politică vizând promovarea instalării de noi tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile;

f) să includă în calculul cantității obligatorii de economii de energie economiile de energie care depășesc economiile obligatorii de energie pentru perioada de obligații cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020, cu condiția ca economiile respective să rezulte din acțiuni individuale derulate în temeiul măsurilor de politică de eficiență energetică, notificate de către autoritățile competente în cadrul planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică și raportate în rapoartele lor intermediare.

(7¹) Autoritățile competente:

a) informează publicul din România și Comisia cu privire la măsurile de politică de eficiență energetică preconizate pentru perioada 1 ianuarie 2021-31

decembrie 2030, ca parte a Planului național integrat în domeniul energiei și schimbărilor climatice 2021-2030;

b) includ informații cu privire la rezultatele măsurilor de atenuare a sărăciei energetice și de protejare a consumatorilor vulnerabili, inclusiv prin măsuri de creștere a eficienței energetice și de introducere a surselor locale regenerabile de energie în rapoartele energetice și climatice naționale intermediare integrate, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2018/1.999;

c) se asigură că economiile rezultate în urma măsurilor de politică de eficiență energetică aplicate până la 31 decembrie 2020 sunt calculate în conformitate cu anexa nr. 3;

d) se asigură, fără a aduce atingere dispozițiilor prezentului alineat, precum și alin. (6), (7) și (7²), că economiile de energie obligatorii în temeiul alin. (1) - (1³) sunt realizate în rândul clienților finali;

e) instituie sisteme de măsurare, de control și de verificare prin care se efectuează o verificare documentată în scris a cel puțin unei părți semnificative și a unui eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic din măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice puse în practică. Măsurarea, controlul și verificarea se realizează în mod independent.

(7²) Impactul măsurilor aplicate după 1 ianuarie 2021 se calculează în conformitate cu anexa nr. 3 și se include în Planul național integrat în domeniul energiei și schimbărilor climatice 2021-2030.

(7³) Autoritățile competente aplică și calculează efectul opțiunilor selectate în temeiul alin. (6) și (7) pentru perioadele menționate la alin. (1) și (1¹) separat:

a) pentru calculul cantității obligatorii de economii de energie pentru perioada de obligații menționată la alin. (1), autoritățile competente pot utiliza măsurile prevăzute la alin. (6) și alin. (7) lit. a), b) și c); toate opțiunile selectate în temeiul alin. (6) și (7), cumulate, reprezintă maximum 25% din cantitatea de economii de energie prevăzută la alin. (1);

b) pentru calculul cantității obligatorii de economii de energie pentru perioada de obligații menționată la alin. (1¹), autoritățile competente pot utiliza măsurile prevăzute la alin. (7) lit. a), b), c), d), e) și f), cu condiția ca acțiunile individuale menționate la alin. (7) lit. c) să continue să aibă un impact verificabil și măsurabil după 31 decembrie 2020; toate opțiunile selectate în temeiul alin. (7), cumulate, nu vor conduce la o reducere cu mai mult de 35% a cantității de economii de energie calculate în conformitate cu alin. (5¹) și (5²).

(7⁴) În condițiile în care s-a decis că energia utilizată în transporturi din scenariul de referință pentru calcul să fie exclusă total sau parțial sau că se utilizează oricare dintre opțiunile enumerate la alin. (7), autoritățile competente se asigură că noile economii nete calculate care trebuie obținute în consumul de energie finală în perioada de obligații cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030 nu sunt mai scăzute decât cantitatea care rezultă din aplicarea ratei anuale a economiilor prevăzută la alin. (1¹).

(7⁵) Calculul cantității de economii de energie care trebuie obținută în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030 în conformitate cu prevederile alin. (1¹) se descrie și se explică în Planul național integrat în

domeniul energiei și schimbărilor climatice 2021-2030, respectiv cum a fost instituită rata anuală a economiilor prevăzute la alin. (1²) și scenariul de referință pentru calcul, precum și modul în care au fost aplicate opțiunile menționate la alin. (7).

(7⁶) Economii de energie realizate după 31 decembrie 2020 nu se includ în calculul cantității obligatorii de economii de energie pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.

(7⁷) Prin adoptarea măsurilor alternative de politică de eficiență energetică se obține cantitatea obligatorie de economii de energie în temeiul alin. (1) - (1³).

(7⁸) Măsurile de politică de eficiență energetică adoptate de România, programele sau măsurile finanțate în cadrul Fondului național pentru eficiență energetică trebuie să fie puse în aplicare în mod prioritar, direct sau indirect, în rândul gospodăriilor vulnerabile, inclusiv al celor aflate în situație de sărăcie energetică, și, după caz, în rândul locuințelor sociale.

(7⁹) Impactul tuturor măsurilor de politică de eficiență energetică adoptate de România sau a acțiunilor individuale care se pot suprapune nu trebuie să conducă la contabilizare dublă a economiilor de energie.

(8) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei monitorizează realizarea economiilor de energie și întocmește un raport anual, pentru anul anterior, pe baza rapoartelor primite de la instituțiile implicate în implementarea prezentei legi până la data de 30 iunie a anului următor perioadei de raportare. Raportul este publicat anual pe pagina electronică a Ministerului Energiei, domeniul Energie, până la data de 1 septembrie a anului respectiv.

(8¹) «abrogat»

(8²) În situația în care impactul măsurilor de politică se suprapune cu cel al acțiunilor individuale, părțile participante, părțile mandatate și autoritățile publice se asigură că nu se va face o contabilizare dublă a economiilor de energie.

(8³) În scopul mobilizării finanțării private a măsurilor de eficiență energetică și de reabilitare energetică:

a) se iau în considerare modalități de îmbunătățire a utilizării auditurilor energetice prevăzute la alin. (3) lit. a) pentru a influența procesul decizional;

b) autoritățile publice centrale și locale și agențiile de dezvoltare regională utilizează conform competențelor posibilitățile și instrumentele propuse prin inițiativa Finanțare inteligentă pentru clădiri inteligente, cu scopul principal de a facilita investițiile în proiecte de creștere a performanței energetice a clădirilor, prin folosirea granturilor europene ca garanție financiară.

(9) Fondul prevăzut la alin. (3) lit. h) este accesibil furnizorilor de măsuri pentru îmbunătățirea eficienței energetice, cum ar fi companiile de servicii energetice, consilierii energetici independenți, distribuitorii de energie, operatorii sistemului de distribuție, societățile de vânzare cu amănuntul a energiei și instalatorii, precum și consumatorilor finali. Acest fond nu este în concurență cu măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice finanțate în condiții comerciale.

(10) Modul de organizare și funcționare a fondului prevăzut la alin. (3) lit. h) se stabilește, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 8¹. - În scopul identificării consumatorilor noncasnici de energie, având calitatea de persoane juridice care au obligația raportării conform legii, operatorii licențiați ai sistemelor de distribuție de energie electrică și gaze naturale vor transmite către Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei consumul operatorilor economici, respectiv autorităților și instituțiilor publice, aflate în conturul de consum energetic al operatorilor de rețele de electricitate și/sau gaze naturale.

Obligațiile operatorilor economici

Art. 9. - **(1)** Operatorii economici care consumă anual o cantitate de energie de peste 1.000 tone echivalent petrol au obligația:

a) să efectueze o dată la 4 ani un audit energetic pe întregul contur de consum energetic; auditul este elaborat de auditorul energetic și stă la baza stabilirii și aplicării măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice;

b) să întocmească programe de îmbunătățire a eficienței energetice care includ măsuri pe termen scurt, mediu și lung;

c) să numească un manager energetic, atestat de Ministerul Energiei sau Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, în termenul valabilității atestatului, conform legislației în vigoare, sau să încheie un contract de management energetic cu o persoană fizică atestată de Direcția eficiență energetică, care are statut de persoană fizică autorizată, sau cu o persoană juridică prestatoare de servicii energetice, atestată în condițiile legii.

(2) În cazul operatorilor economici care dețin subunități consumatoare a mai mult de 1.000 tone echivalent petrol (sucursale, puncte de lucru, precum și alte sedii secundare) amplasate în mai multe puncte geografice, care nu sunt legate direct prin funcționalitate sau rețele energetice, fiecare subunitate situată într-un punct geografic diferit de al celorlalte subunități este considerată din punctul de vedere al obligațiilor ce îi revin ca unitate independentă. Acestor unități independente le sunt aplicabile prevederile alin. (1).

(3) Programele de îmbunătățire a eficienței energetice prevăzute la alin. (1) lit. b):

a) se elaborează în conformitate cu modelul aprobat de Ministerul Energiei, la propunerea Direcției eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei;

b) se transmit anual Direcției eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei până la 30 septembrie a anului în care au fost elaborate.

(4) Operatorii economici care folosesc o cantitate de energie mai mare de 1.000 tep pe an completează și transmit Direcției eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei, până la 30 iunie a fiecărui an, declarația de consum total anual de energie și chestionarul de analiză energetică a consumatorului de energie.

(5) Operatorii economici care consumă anual o cantitate de energie sub 1.000 tone echivalent petrol pe an, cu excepția IMM-urilor, sunt obligați să întocmească la fiecare 4 ani un audit energetic pe întreg conturul de consum

energetic; auditul este realizat de o persoană fizică sau juridică autorizată de Ministerul Energiei sau Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), după caz, și stă la baza stabilirii și aplicării măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice.

(6) Auditul energetic realizat pe întregul contur de consum energetic al unui operator economic, la termenul prevăzut la alin. (1) lit. a), include bilanțurile energetice realizate pe toate contururile de consum energetic ale operatorului economic și respectă criteriile minime pentru auditurile energetice, inclusiv pentru cele desfășurate ca parte a sistemelor de gestionare a energiei potrivit anexei nr. 4.

(7) Operatorii economici care folosesc o cantitate de energie mai mică de 1.000 tep pe an completează și transmit Direcției eficiență energetică, până la data de 30 iunie a fiecărui an, declarația de consum total anual de energie.

(8) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1), (2) și (5) care nu au realizat audituri energetice până la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt obligați să le realizeze până la 5 decembrie 2015.

(9) Operatorii economici care au realizat audituri energetice după data de 1 ianuarie 2013 realizează următorul audit energetic, în condițiile legii, în termen de 4 ani de la data realizării acestor audituri.

(10) Auditul energetic realizat în conformitate cu prevederile Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se consideră ca fiind echivalent cu un audit energetic care îndeplinește cerințele prevăzute în anexa nr. 4.

(11) În vederea asigurării calității auditurilor energetice pentru clienții finali, Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei emite criteriile minime pentru auditurile energetice în baza cerințelor prevăzute în anexa nr. 4, precum și un regulament privind atestarea managerilor energetici și a persoanelor juridice prestatoare de servicii energetice, precum și autorizarea auditorilor energetici, cu excepția auditorilor energetici pentru clădiri, aprobate prin ordin al ministrului energiei.

(12) Accesul pe piață al participanților care oferă servicii energetice se bazează pe criterii concurențiale, transparente și nediscriminatorii.

(13) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei încurajează programele de formare pentru calificarea auditorilor energetici, vizând asigurarea unui număr suficient de experți disponibili.

(14) Auditurile energetice nu cuprind clauze care să împiedice transferul rezultatelor auditului către orice furnizor calificat/acreditat de servicii energetice, cu condiția să nu existe obiecții din partea clientului.

(15) Ministerul Energiei, împreună cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, dezvoltă programe pentru a încuraja IMM-urile să se supună auditurilor energetice, precum și pentru punerea ulterioară în aplicare a recomandărilor acestor audituri.

(16) Ministerul Energiei, împreună cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, poate să instituie scheme de sprijin pentru IMM-uri, inclusiv în cazul în care au încheiat acorduri voluntare, pentru a acoperi costurile unui audit

energetic și ale punerii în aplicare a recomandărilor rentabile formulate în urma auditurilor energetice, în cazul în care măsurile propuse sunt puse în aplicare, cu respectarea legislației în domeniul ajutorului de stat.

(17) Ministerul Energiei, împreună cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, promovează materiale informative referitoare la sistemele de gestionare a energiei, în vederea îmbunătățirii activității IMM-urilor.

(18) Auditurile energetice care rezultă din acordurile voluntare prevăzute la alin. (16) se consideră că îndeplinesc cerințele prevăzute în anexa nr. 4.

(19) Operatorii economici care nu sunt IMM-uri în înțelesul Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, și care pun în aplicare:

a) un sistem de management al energiei certificat de către un organism de certificare acreditat de un organism de acreditare conform Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93, în conformitate cu standardul de referință SR EN ISO 50001:2011, sunt exceptați de la elaborarea unui audit energetic o dată la 4 ani dacă fac dovada că certificarea sistemului de management s-a făcut având la bază un audit energetic elaborat în condițiile prezentei legi;

b) un sistem de management al mediului certificat de către un organism de certificare acreditat de un organism de acreditare conform Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008, în conformitate cu standardul de referință SR EN ISO 14001:2005, sunt exceptați de la elaborarea unui audit energetic o dată la 4 ani dacă fac dovada că certificarea sistemului de management s-a făcut având la bază un audit energetic elaborat în condițiile prezentei legi.

(20) Autoritățile administrației publice locale din localitățile cu o populație mai mare de 5.000 de locuitori au obligația să întocmească programe de îmbunătățire a eficienței energetice în care includ măsuri pe termen scurt și măsuri pe termen de 3-6 ani, cu respectarea prevederilor art. 6 alin. (14) lit. a) și b).

(21) Autoritățile administrației publice locale din localitățile cu o populație mai mare de 20.000 de locuitori au obligația:

a) să întocmească programe de îmbunătățire a eficienței energetice în care includ măsuri pe termen scurt și măsuri pe termen de 3-6 ani, cu respectarea prevederilor art. 6 alin. (14) lit. a) și b);

b) să numească un manager energetic, atestat conform legislației în vigoare, sau să încheie un contract de management energetic cu o persoană fizică autorizată, atestată în condițiile legii, sau cu o persoană juridică prestatoare de servicii energetice agreată în condițiile legii.

(22) Programele de îmbunătățire a eficienței energetice prevăzute la alin. (20) și alin. (21) lit. a) se elaborează în conformitate cu modelul aprobat de Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei și se transmit acestuia până la 30 septembrie a anului în care au fost elaborate, cu excepția celor transmise

până în anul 2020 inclusiv, care se elaborează în forma aprobată de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei și sunt urmate de raportări anuale cu privire la măsurile implementate și reducerile de consumuri finale de energie obținute în anul precedent.

CAPITOLUL V

Contorizare, facturare, costuri de acces

Contorizarea

Art. 10. - Contorizarea, subcontorizarea și repartizarea costurilor pentru energia termică și gaze naturale (1) În măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, rezonabil din punct de vedere financiar și proporțional în raport cu economiile de energie potențiale, consumatorii finali de gaze naturale, încălzire centralizată, răcire centralizată și apă caldă menajeră sunt dotați cu contoare individuale la prețuri competitive, la care vor avea acces digitalizat, care reflectă exact consumul real de energie al consumatorilor finali și care furnizează informații despre nivelul și profilul de consum, despre timpul efectiv de utilizare.

(2) Astfel de contoare individuale la prețuri competitive se pun totdeauna la dispoziție în cazul în care:

a) se înlocuiește un contor existent, cu excepția situației în care acest lucru nu este posibil din punct de vedere tehnic sau nu este rentabil în raport cu economiile potențiale estimate pe termen lung;

b) se face o nouă conexiune într-o clădire nouă sau atunci când o clădire este supusă unor renovări majore, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 372/2005, republicată;

c) se solicită acest lucru de către utilizatorii finali operatorilor de distribuție de gaze naturale.

(3) În cazul și în măsura în care operatorii de distribuție implementează sisteme de contorizare inteligentă și introduc contoare inteligente de gaze naturale în conformitate cu Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, acestea îndeplinesc următoarele condiții:

a) sistemele de măsurare inteligentă furnizează consumatorilor finali informații privind perioada de utilizare reală, iar obiectivele privind eficiența energetică și beneficiile pentru consumatorii finali sunt luate în considerare pe deplin în momentul stabilirii funcționalităților minime ale contoarelor și a obligațiilor impuse participanților la piață;

b) sistemele de măsurare inteligentă asigură securitatea contoarelor inteligente și comunicarea datelor, precum și dreptul la viață privată al consumatorilor finali, în conformitate cu legislația privind protecția datelor și a vieții private, în condițiile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul în care încălzirea, răcirea sau apa caldă menajeră pentru o clădire sunt furnizate din sistemul de alimentare centralizată cu energie termică sau de

la o sursă centrală care alimentează mai multe clădiri sau de la un sistem de răcire centralizat, este obligatorie montarea contoarelor de energie termică în punctele de delimitare/separare a instalațiilor din punctul de vedere al proprietății sau al dreptului de administrare.

(5) În imobilele de tip condominiu racordate la sistemul de alimentare centralizată cu energie termică sau dotate cu o sursă proprie locală de producere a energiei termice, în sistem de distribuție orizontală, este obligatorie montarea sistemelor de măsurare a consumurilor până la 31 decembrie 2024 pentru individualizarea consumurilor de energie pentru încălzire/răcire și apă caldă de consum la nivelul fiecărui apartament sau spațiu cu altă destinație decât cea de locuit. Pentru condominiile cu distribuție verticală a agentului termic în care utilizarea de contoare individuale nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau nu este eficientă din punctul de vedere al costurilor, este obligatorie montarea sistemelor tehnice de stabilire a consumurilor individuale de energie termică, denumite în continuare repartitoare de costuri; în cazul repartitoarelor de costuri pentru încălzire, acestea se montează pe toate corpurile de încălzire din fiecare apartament sau spațiu cu altă destinație decât cea de locuit.

(6) În aplicarea prevederilor alin. (5), criteriile generale, metodologia și/sau procedurile pentru a determina lipsa de fezabilitate tehnică și nerentabilitatea sunt aprobate prin hotărâre a consiliului local, la propunerea compartimentelor energetice înființate în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Prin excepție de la prevederile alin (5), în cazul în care asociațiile de proprietari demonstrează că instalarea unor astfel de repartitoare de costuri nu ar fi rentabilă în conformitate cu metodologia prevăzută la alin. (6), pot fi avute în vedere metode alternative rentabile pentru măsurarea consumului de energie termică.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în imobilele noi de tip condominiu și în părțile rezidențiale ale clădirilor mixte noi, care sunt dotate cu o sursă centrală de încălzire la nivel de condominiu sau clădire mixtă, după caz, pentru apa caldă menajeră sau sunt aprovizionate de la rețele de termoficare, sunt prevăzute contoare individuale pentru apa caldă menajeră.

(9) În cazul în care imobilele de tip condominiu sau clădirile mixte sunt alimentate de la rețele de termoficare sau de răcire centralizată sau în cazul în care prevalează sistemele comune proprii de încălzire sau de răcire pentru astfel de clădiri, ANRE, în conformitate cu prevederile art. 83 alin. (2) din Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, cu modificările ulterioare, adoptă norme și reglementări transparente, disponibile publicului, privind repartizarea costurilor pentru consumul de încălzire, de răcire și de apă caldă menajeră în aceste clădiri, pentru a asigura transparența și acuratețea contabilizării consumului individual. După caz, astfel de norme includ orientări privind

modalitatea de repartizare a costurilor pentru energie utilizată după cum urmează:

- a) apă caldă menajeră;
- b) încălzirea spațiilor comune;
- c) în scopul încălzirii sau răcirii apartamentelor.

(10) În sensul dispozițiilor alin. (4) - (9), contoarele și repartitoarele de costuri pentru energia termică instalate sunt dispozitive care pot fi citite de la distanță. Condițiile de fezabilitate tehnică și de rentabilitate prevăzute la alin. (5) se aplică în continuare.

Informații privind facturarea

Art. 11. - Informații privind facturarea gazelor naturale (1) În cazul în care consumatorii finali nu dispun de contoare inteligente, menționate în Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, furnizorii de gaze naturale se asigură că informațiile privind facturarea gazelor naturale sunt fiabile, exacte și au la bază consumul real, în conformitate cu anexa nr. 5 pct. 1.1, atunci când acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și justificat din punct de vedere economic. În acest scop:

a) operatorii de distribuție asigură un interval de citire a contoarelor de cel mult 6 luni, în vederea emiterii facturii pentru consumatorii finali;

b) operatorii de distribuție/furnizorii convin prin contract un interval de emitere a facturilor în conformitate cu Regulamentul privind furnizarea gazelor naturale la clienții finali, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr 29/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul în care, conform prevederilor contractuale, citirea contoarelor se realizează la intervale mai mari decât intervalul de facturare, consumul de gaze naturale facturat între citiri se determină pe baza indexului transmis furnizorului de către clientul final prin autocitire, cu periodicitatea prevăzută în contract. Dacă clientul final nu transmite indexul în termenul convenit, furnizorul stabilește consumul de gaze naturale facturat pe baza unui consum de gaze naturale estimat, de preferință stabilit de comun acord cu clientul final și precizat în contract.

(3) Clienților finali care au fost integrați în sisteme de măsurare inteligente care permit stocarea și furnizarea de informații exacte privind datele de consum real utilizate la facturare li se asigură de către operatorii de distribuție/furnizori posibilitatea de a verifica corectitudinea facturilor, prin accesarea cu ușurință a următoarelor tipuri de informații suplimentare privind consumurile anterioare de gaze naturale:

a) date cumulative utilizate la emiteria facturilor pentru cel puțin ultimii 3 ani sau pentru perioada scursă de la începutul contractului de furnizare/transport/distribuție sau de la data montării contoarelor inteligente, dacă acestea din urmă sunt mai mici de 3 ani; și

b) date detaliate în funcție de perioada de utilizare pentru fiecare zi, săptămână, lună și an. Aceste date se pun la dispoziția consumatorului final

conform prevederilor contractuale prin intermediul internetului sau al interfeței destinate contoarelor, pentru perioada de cel puțin 24 de luni anterioare sau pentru perioada scursă de la începutul contractului de furnizare sau de la data montării contoarelor inteligente, dacă acestea din urmă sunt mai mici de 24 de luni.

(4) Indiferent dacă au sau nu instalate contoare inteligente, clienților finali li se asigură:

a) informații privind conținutul facturilor de gaze naturale, la solicitarea acestora;

b) informații privind consumurile de gaze naturale realizate anterior care să fie puse la dispoziția unui furnizor de servicii energetice desemnat de către clientul final, în măsura în care aceste informații sunt disponibile, pe baza și în acord cu solicitarea scrisă primită de la consumatorul final.

(5) Indiferent dacă au fost instalate sau nu contoare inteligente, furnizorii de energie au obligația:

a) în baza acordului scris al clientului final, să pună la dispoziția unui furnizor de servicii energetice desemnat de către clientul final informații privind consumurile anterioare facturate, în măsura în care aceste informații sunt disponibile;

b) să pună la dispoziția clientului final mai multe opțiuni privind modul de transmitere a facturilor și a informațiilor privind facturarea, printre care și transmiterea pe cale electronică; de asemenea, la cererea clienților finali, acestora li se asigură o explicație clară și ușor de înțeles a modului de stabilire a sumelor de plată cuprinse în factură, în special în cazul în care facturile nu sunt bazate pe consumul real determinat prin citirea contorului; în factura emisă clientului final se va specifica modul de determinare a consumului facturat prin citire periodică contor, autocitire sau estimare consum;

c) să pună la dispoziție datele privind consumul de gaze naturale și prețurile aferente perioadei de consum la care se referă datele incluse în facturi, în conformitate cu anexa nr. 5;

d) să pună la dispoziție, cel puțin o dată pe an, într-o factură sau într-o anexă a acesteia, următoarele date:

(i) comparații între consumul actual de energie al consumatorului final și consumul din anul anterior, preferabil sub formă grafică;

(ii) datele de contact (adresele de site-uri de internet) ale unor instituții cu atribuții în domeniul energiei, de unde consumatorii pot obține informații privind măsurile disponibile de îmbunătățire a eficienței energetice, profiluri comparative ale utilizatorilor finali și specificații tehnice obiective privind echipamentele energetice;

(iii) adresa de site în care se găsesc, într-o formă clară și ușor de înțeles, consumurile de gaze naturale ale clienților finali etalon, pe categorii de consum, în cazul în care astfel de site-uri există;

e) să nu perceapă plăți suplimentare pentru informațiile solicitate de clienții finali legate de facturile de energie;

f) să transmită, la cererea clienților finali, informațiile privind costul actual și cel estimat al energiei electrice, în timp util și într-un format ușor de înțeles, care să le permită acestora să compare diferite oferte pentru condiții identice/similare.

Costurile de acces la informațiile privind contorizarea și facturarea

Art. 12. - Costurile de acces la informațiile privind contorizarea și facturarea gazelor naturale Clienții finali primesc, în mod gratuit, toate facturile și toate informațiile privind facturarea pentru consumul de gaze naturale și au un acces adecvat și gratuit la datele privind propriul consum.

Art. 12¹. - Costurile de acces la informațiile privind contorizarea, facturarea și consumul pentru energie termică, răcire și apă caldă menajeră (1) Clienții finali primesc în mod gratuit toate facturile și toate informațiile privind facturarea consumului de energie, precum și datele privind propriul consum.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), repartizarea costurilor aferente informațiilor privind facturarea pentru consumul individual de încălzire, răcire și apă caldă menajeră în clădirile cu mai multe apartamente și clădirile mixte, în conformitate cu prevederile art. 10, se efectuează de către administratorii condominiilor fără a genera profit.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (6) și (9), costurile care rezultă din atribuirea acestei sarcini unei terțe părți, precum un furnizor de servicii sau furnizorul de energie, și care acoperă contorizarea, alocarea și contabilizarea consumului individual real în astfel de clădiri, sunt suportate de către utilizatorii finali.

Programul de informare și de conștientizare a clienților finali

Art. 13. - (1) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei coordonează elaborarea programelor de informare și de motivare a consumatorilor de energie, inclusiv casnici, pentru a utiliza eficient energia.

(2) Programele prevăzute la alin. (1) cuprind, în principal, următoarele măsuri:

a) o serie de instrumente și politici de promovare a schimbării comportamentale, care pot include:

- (i) stimulente financiare;
- (ii) acces la finanțare, împrumuturi nerambursabile sau subvenții;
- (iii) furnizarea de informații;
- (iv) proiecte exemplare;
- (v) activități la locul de muncă;

b) căi și mijloace de implicare a consumatorilor și a organizațiilor de consumatori în timpul posibilei instalări a contoarelor inteligente prin comunicarea următoarelor elemente:

(i) schimbările eficiente din punct de vedere energetic și ușor de realizat cu privire la utilizarea energiei;

(ii) informații cu privire la măsurile de eficiență energetică.

CAPITOLUL VI

Eficiența în alimentare cu energie

Promovarea eficienței energetice în ceea ce privește serviciile de încălzire și răcire

Art. 14. - (1) Până la 31 decembrie 2015, autoritatea administrației publice centrale, pe baza evaluărilor întocmite la nivel local de autoritățile administrației publice locale, întocmește și transmite Comisiei Europene o evaluare cuprinzătoare a potențialului de punere în aplicare a cogenerării de înaltă eficiență și a termoficării și răcirii centralizate eficiente pe întreg teritoriul național, care să conțină informațiile prevăzute în anexa nr. 6.

(1¹) Evaluarea prevăzută la alin. (1) va ține pe deplin seama de analiza potențialului național de cogenerare de înaltă eficiență realizat în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 219/2007 privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare.

(1²) Actualizarea evaluării cuprinzătoare a potențialului de punere în aplicare a cogenerării de înaltă eficiență și a termoficării și răcirii centralizate eficiente pe întreg teritoriul național va conține informațiile prevăzute în Anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2019/826 al Comisiei din 4 martie 2019 de modificare a anexelor VIII și IX la Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind conținutul evaluărilor cuprinzătoare ale potențialului de încălzire și răcire eficientă.

(2) Autoritățile administrației publice locale și centrale adoptă politici care promovează, la nivel local și regional, dezvoltarea și utilizarea integrată a sistemelor eficiente de încălzire și răcire, în special a celor care folosesc cogenerarea de înaltă eficiență, atât pentru procese de încălzire, cât și pentru procese de răcire pentru utilizatorii finali, având în vedere potențialul de dezvoltare al unor piețe locale și regionale ale energiei termice.

(3) Pentru realizarea evaluării prevăzute la alin. (1), autoritățile administrației publice locale efectuează, sub coordonarea autorității administrației publice centrale, o analiză costuri-beneficii la nivelul întregului teritoriu național, pe baza condițiilor climatice, a fezabilității economice și a nivelului de dotare tehnică, în conformitate cu anexa nr. 7. Analiza costuri-beneficii trebuie să faciliteze identificarea soluțiilor celor mai eficiente din punct de vedere al costurilor și al resurselor, în vederea satisfacerii cerințelor de încălzire și răcire și poate face parte dintr-o evaluare de mediu, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările ulterioare.

(3¹) Actualizarea analizei costuri-beneficii care stă la baza evaluării cuprinzătoare a potențialului de punere în aplicare a cogenerării de înaltă eficiență și a termoficării și răcirii centralizate eficiente pe întreg teritoriul național prevăzută la alin. (1²) se va realiza pe baza principiilor prevăzute în anexa nr. 7.

(4) În cazul în care evaluarea prevăzută la alin. (1) sau (1²) și analiza prevăzută la alin. (3) sau (3¹) identifică un potențial pentru aplicarea cogenerării de înaltă eficiență atât pentru procese de încălzire, cât și pentru procese de răcire pentru utilizatorii finali, ale căror beneficii depășesc costurile, autoritățile competente iau măsurile adecvate în vederea dezvoltării unei infrastructuri de termoficare și răcire centralizată eficientă și/sau în vederea favorizării dezvoltării cogenerării de înaltă eficiență pentru procese de încălzire și pentru procese de răcire pentru utilizatorii finali și a utilizării sistemelor de încălzire și răcire cu căldură reziduală și surse regenerabile de energie, în conformitate cu alin. (1), (6) și (10).

(5) În cazul în care evaluarea prevăzută la alin. (1) și analiza prevăzută la alin. (3) nu identifică un potențial ale cărui beneficii să depășească costurile, inclusiv costurile administrative de realizare a analizei costuri-beneficii menționate la alin. (6), se scutesc instalațiile de la aplicarea cerințelor prevăzute la alin. (6).

(6) Operatorii economici realizează o analiză costuri-beneficii în conformitate cu anexa nr. 7 partea a 2-a atunci când:

a) se planifică o nouă instalație termoelectrică cu o putere termică totală mai mare de 20 MW_t, în vederea evaluării costurilor și beneficiilor legate de exploatarea instalației ca instalație de cogenerare de înaltă eficiență;

b) se reabilitează substanțial o instalație termoelectrică existentă cu o putere termică totală mai mare de 20 MW_t, în vederea evaluării costurilor și beneficiilor conversiei acesteia într-o instalație de cogenerare de înaltă eficiență;

c) se planifică sau se reabilitează substanțial o instalație industrială cu o putere termică totală mai mare de 20 MW_t care produce căldură reziduală la un nivel de temperatură utilă, în vederea evaluării costului și beneficiilor de utilizare a căldurii reziduale pentru a acoperi o cerere justificată din punct de vedere economic, inclusiv prin cogenerare, și de conectare a respectivei instalații la o rețea de termoficare și răcire centralizată;

d) se planifică fie o nouă rețea de termoficare și răcire centralizată, fie o nouă instalație de producere a energiei cu o putere termică totală mai mare de 20 MW_t în cadrul unei rețele existente de termoficare sau răcire centralizată, fie reabilitarea substanțială a unei astfel de instalații existente, în vederea evaluării costurilor și beneficiilor utilizării căldurii reziduale din instalațiile industriale din apropiere.

(7) Montarea echipamentelor de captare a dioxidului de carbon produs de o instalație de ardere în vederea stocării sale geologice, astfel cum este prevăzut în Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului, nu este considerată reabilitare în sensul alin. (6) lit. b) -d).

(8) Autoritățile competente pot solicita efectuarea analizei costuri-beneficii menționate la alin. (6) lit. c) și d) în colaborare cu societățile responsabile de operarea rețelelor de termoficare și răcire centralizată.

(9) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul:

- a) centralelor nucleare;
- b) instalațiilor care trebuie amplasate în apropierea unui sit de stocare geologică autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE.

(10) ANRE adoptă criteriile de autorizare, conform prevederilor art. 8 din Legea nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, sau criteriile echivalente pentru acordarea autorizației, după 31 decembrie 2015, pentru:

- a) a lua în considerare rezultatele evaluării cuprinzătoare prevăzute la alin. (1);
- b) a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (6), (7) și (9);
- c) a lua în considerare rezultatele analizei costuri-beneficii prevăzute la alin. (6).

(10¹) Prin excepție de la prevederile alin. (10), în cazul instalațiilor care nu intră în sfera de autorizare a ANRE stabilită prin Legea nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, criteriile de autorizare sau criteriile echivalente pentru acordarea autorizației prevăzute la alin. (10) se stabilesc de către autoritățile competente pentru reglementarea acestor tipuri de instalații sau pentru reglementarea serviciilor prestate prin intermediul acestora.

(11) Pot fi scutite anumite instalații individuale, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (10), de la aplicarea cerinței de implementare a opțiunilor ale căror beneficii depășesc costurile, dacă există motive imperative juridice, de proprietate sau financiare pentru acest lucru. În aceste situații, se înaintează Comisiei Europene o notificare motivată a deciziei sale, în termen de 3 luni de la data luării respectivei decizii.

Producerea, transportul și distribuția energiei

Art. 15. - Producerea, transportul și distribuția energiei (1) ANRE elaborează reglementări prin care operatorii de transport și de sistem și operatorii de distribuție de energie electrică și gaze naturale sunt obligați să pună la dispoziția utilizatorilor de rețea servicii de flexibilitate, de consum dispecerizabil, de stocare și de livrare energie în rețea, în conformitate cu prevederile Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, pe măsura dezvoltării rețelelor inteligente, care să le permită acestora creșterea eficienței energetice, stocarea și/sau livrarea de energie, crearea unor piețe locale de energie și a unor comunități energetice, în funcție de costurile și beneficiile acestora.

(2) Reglementările privind rețelele electrice de transport și distribuție a energiei electrice, precum și metodologiile de stabilire a tarifelor de rețea aprobate de ANRE îndeplinesc criteriile din anexa nr. 8, luându-se în considerare orientările și codurile de rețea elaborate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică.

(3) Începând cu 1 ianuarie 2021 se revizuiesc de către operatori și se transmit la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, o dată la 2 ani, raportul de evaluare a potențialului de creștere a eficienței energetice a rețelelor

de energie electrică și gaze naturale și programul de măsuri și investiții anuale pentru îmbunătățirea eficienței energetice a rețelelor.

(4) ANRE poate stabili sisteme și structuri tarifare cu scop social pentru transportul și distribuția energiei electrice și a gazelor naturale furnizate în rețea, cu condiția ca orice efecte perturbatoare pentru sistemul de transport și distribuție să fie minime și proporționale în raport cu obiectivul social.

(5) ANRE analizează metodologiile de stabilire a tarifelor de transport și distribuție și, dacă este cazul, ia măsuri de eliminare a acelor prevederi care ar putea împiedica îmbunătățirea eficienței globale, inclusiv a eficienței energetice la nivelul producerii, transportului, distribuției și furnizării de energie electrică și gaze naturale sau a acelor stimulente care ar putea împiedica participarea consumului dispecerizabil, direct sau prin agregatori, la piața de echilibrare sau la piața serviciilor de sistem.

(6) ANRE include în metodologiile de stabilire a tarifelor de transport și distribuție reguli prin care operatorii de transport și de sistem și operatorii de distribuție de energie electrică și gaze naturale sunt stimulați să îmbunătățească eficiența energetică a rețelelor atât din punctul de vedere al planificării dezvoltării acestora, cât și ca operare, și că tarifele permit furnizorilor de energie electrică și gaze naturale să îmbunătățească participarea clienților finali la eficiența sistemului, inclusiv prin consumul dispecerizabil, conform Legii nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Operatorul de transport și de sistem și operatorii de distribuție respectă cerințele prevăzute în anexa nr. 9.

(8) Producătorii care dețin unități de cogenerare de înaltă eficiență de mică putere sau unități de microcogenerare au dreptul la aplicarea unor proceduri simplificate de racordare la rețeaua de energie electrică.

(9) Operatorul de transport și de sistem și operatorii de distribuție sunt obligați să elaboreze și să aplice proceduri simplificate în conformitate cu reglementările ANRE de tip «instalează și informează», prin care să faciliteze racordarea la rețea de unități de microcogenerare, conform legislației în vigoare.

(10) În cazul în care este fezabil din punct de vedere tehnic și economic pentru unitățile de cogenerare de înaltă eficiență și sub rezerva asigurării fiabilității și siguranței rețelei, ANRE stabilește reguli care să permită producătorilor de energie electrică în cogenerare de înaltă eficiență să ofere servicii de echilibrare și alte servicii operaționale operatorului de transport și de sistem și operatorilor de distribuție. Operatorul de transport și de sistem și operatorii de distribuție achiziționează aceste servicii în regim concurențial, transparent, nediscriminatoriu și ușor de verificat.

(11) ANRE aprobă reguli de participare a clienților finali la piața angro și cu amănuntul de energie electrică, similare cu cele aferente furnizorilor de energie electrică.

(12) ANRE stabilește, în reglementările tehnice și comerciale, reguli prin care operatorul de transport și de sistem și operatorii de distribuție achiziționează în mod nediscriminatoriu servicii de sistem și servicii de echilibrare de la clienții

finali, inclusiv prin agregatorii energetici, în funcție de capacitatea tehnică a clienților respectivi, cu menținerea siguranței în funcționare a rețelelor electrice.

CAPITOLUL VII

Disponibilitatea sistemelor de calificare, acreditare și certificare

Informare și formare profesională

Art. 16. - (1) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei monitorizează modul în care informațiile privind mecanismele de eficiență energetică, financiare și juridice sunt transparente și diseminate pe scară largă și în mod activ tuturor actorilor relevanți de pe piață.

(2) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei asigură informarea instituțiilor financiar-bancare, în vederea stimulării finanțării programelor de eficiență energetică.

(3) Operatorii pieței furnizează informații adecvate, specifice și de consiliere privind eficiența energetică consumatorilor finali.

(4) Autoritățile competente, cu participarea părților interesate, inclusiv a autorităților locale și regionale, promovează inițiative de informare, de sensibilizare și de formare adecvate pentru a informa cetățenii cu privire la avantajele și la aspectele practice ale adoptării măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice.

CAPITOLUL VIII

Servicii energetice

Servicii energetice

Art. 17. - (1) Ministerul Energiei, în colaborare cu celelalte autorități competente, promovează dezvoltarea pieței serviciilor energetice și reglementează accesul la aceasta prin:

a) diseminarea de informații clare și ușor accesibile privind:

(i) contractele disponibile de servicii energetice și clauzele care trebuie incluse în aceste contracte, conform anexei nr. 10, pentru a se garanta economiile de energie și drepturile consumatorilor finali;

(ii) instrumentele financiare, stimulentele, granturile, facilitarea împrumuturilor de la instituțiile financiar- bancare, după caz, menite să susțină proiectele de eficiență energetică și activitatea societăților de servicii energetice de tip ESCO;

b) încurajarea utilizării sistemului de etichetare de calitate, inclusiv de către asociații profesionale;

c) punerea la dispoziția publicului prin publicarea pe pagina proprie de internet și actualizarea permanentă a listei cu furnizorii disponibili de servicii energetice care sunt calificați și/sau certificați și a calificărilor și/sau a certificărilor acestora sau utilizarea unei interfețe cu ajutorul căreia furnizorii de servicii energetice să poată furniza informații;

d) sprijinirea sectorului public în ceea ce privește solicitarea de oferte de servicii energetice, prin furnizarea de informații privind cele mai bune practici pentru contractele de performanță energetică;

e) realizarea analizei calitative, împreună cu autoritățile competente, privind evoluțiile actuale și viitoare ale pieței serviciilor energetice, conform obiectivelor prevăzute în Planul național integrat în domeniul energiei și schimbărilor climatice și continuității obiectivelor Planului național de acțiune pentru eficiență energetică.

(2) Direcția eficiență energetică din cadrul Ministerului Energiei și autoritățile competente sprijină funcționarea adecvată a pieței de servicii energetice, după caz, prin:

a) identificarea și publicarea punctului/punctelor de contact de unde consumatorii finali pot obține informațiile menționate la alin. (1);

b) adoptarea de măsuri vizând eliminarea barierelor legislative care împiedică încheierea de contracte de performanță energetică și adoptarea altor modele de servicii de eficiență energetică în vederea identificării și/sau punerii în aplicare a măsurilor destinate economisirii de energie;

c) soluționarea extrajudiciară a litigiilor privind probleme din domeniul eficienței energetice, gestionate de Ministerul Energiei conform prevederilor art. 3 alin. (2).

(3) Este interzisă orice activitate a distribuitorilor și furnizorilor de energie care ar putea împiedica cererea și furnizarea de servicii energetice ori alte măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice sau care ar putea împiedica dezvoltarea piețelor pentru astfel de servicii ori măsuri, inclusiv blocarea piețelor pentru concurenți sau abuzul de poziție dominantă.

CAPITOLUL IX

Sanctiuni

Sanctiuni

Art. 18. - (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea de către instituțiile publice a prevederilor art. 6 alin. (9) privind realizarea și afișarea inventarului clădirilor încălzite și/sau răcite pentru asigurarea climatului interior;

b) netransmiterea rapoartelor prevăzute la art. 8 alin. (8) de către instituțiile implicate în implementarea prezentei legi referitoare la aplicarea prevederilor art. 6 alin. (1);

c) nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. a);

d) nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. b);

e) nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. c);

f) nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. 9 alin. (3) lit. b);

- g) nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. 9 alin. (4);
 - h) nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. 9 alin. (5);
 - i) nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. 9 alin. (7);
 - j) «abrogat»
 - k) nerespectarea de către operatorii de distribuție a prevederilor art. 10 alin. (3);
 - l) «abrogat»
 - m) «abrogat»
 - n) «abrogat»
 - o) nerespectarea de către operatorii de transport și de sistem și operatorii de distribuție de energie electrică și gaze naturale a prevederilor art. 15 alin. (3);
 - p) «abrogat»
 - q) nerespectarea de către operatorul de transport și de sistem și operatorii de distribuție a energiei electrice a prevederilor art. 15 alin. (7);
 - r) nerespectarea de către operatorul de transport și de sistem și operatorii de distribuție a energiei electrice a cerințelor prevăzute la art. 15 alin. (9) și (10);
 - s) nerespectarea de către operatorii licențiați de energie electrică și de gaze naturale a cerințelor prevăzute la art. 8¹;
 - t) nerespectarea de către autoritățile administrației publice locale a prevederilor art. 9 alin. (20) și (21).
- (2) Contravențiunile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:
- a) contravențiunile prevăzute la alin. (1) lit. a), cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei;
 - b) contravențiunile prevăzute la alin. (1) lit. b) și i), cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;
 - c) contravențiunile prevăzute la alin. (1) lit. c), cu amendă de la 10.000 lei la 200.000 lei, calculată proporțional cu mărimea consumului, astfel:
 $P = 0,9 \times C + 10.000$ lei, unde:
P = valoarea penalității în lei;
C = consumul anual de combustibil în tone echivalent petrol/an;
 - d) contravențiunile prevăzute la alin. (1) lit. d), cu amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei;
 - e) contravențiunile prevăzute la alin. (1) lit. e), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;
 - f) contravențiunile prevăzute la alin. (1) lit. f), cu amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei;
 - g) contravențiunile prevăzute la alin. (1) lit. g) și h), cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei;
 - h) contravențiunile prevăzute la alin. (1) lit. k) și r), cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei;
 - i) contravențiunile prevăzute la alin. (1) lit. o) și q), cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.
 - j) contravențiunea prevăzută la alin. (1) lit. s), cu amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei;

k) contravenția prevăzută la alin. (1) lit. t), cu amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. k), o), q) și r) se realizează de către personalul împuternicit din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(3¹) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), s) și t) se realizează de către personalul împuternicit de Ministerul Energiei.

(4) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL X

Dispoziții finale

Art. 19. - (1) «abrogat»

(2) Pentru aplicarea unitară a prevederilor prezentei legi, Departamentul pentru Energie și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice pot emite instrucțiuni, pentru domeniile specifice, care se aprobă prin ordine ale miniștrilor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, republicată, și ale Hotărârii Guvernului nr. 219/2007 privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie termică utilă.

(4) «abrogat»

(5) «abrogat»

Art. 20. - (1) Anexele nr. 1-10 fac parte integrantă din prezenta lege.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 22/2008 privind eficiența energetică și promovarea utilizării la consumatorii finali a surselor regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 29 august 2008, cu modificările ulterioare.

*

Prezenta lege transpune Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 315 din 14 noiembrie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-
TĂRICEANU

București, 18 iulie 2014.
Nr. 121.

ANEXA Nr. 1

CERINȚELE DE EFICIENȚĂ ENERGETICĂ pentru achiziționarea de produse, servicii și clădiri de către administrația centrală

În măsura în care acest lucru respectă raportul costuri-eficacitate, fezabilitatea economică, o mai mare durabilitate, adecvarea tehnică, precum și concurența suficientă, administrațiile centrale care achiziționează produse, servicii sau clădiri:

a) în cazul în care un produs este reglementat de un act delegat adoptat în temeiul Directivei 2010/30/UE sau de o directivă corespunzătoare de punere în aplicare a Comisiei Europene, achiziționează numai produsele care respectă criteriul de apartenență la cea mai înaltă clasă de eficiență energetică posibilă din perspectiva necesității de a asigura o concurență suficientă;

b) în cazul în care un produs nereglementat în conformitate cu lit. a) este reglementat de o măsură de punere în aplicare în temeiul Directivei 2009/125/CE adoptate după intrarea în vigoare a Directivei 2012/27/CE, achiziționează numai produse care respectă valorile de referință privind eficiența energetică specificate în respectiva măsură de punere în aplicare;

c) achiziționează numai produsele reprezentând echipamente de birou reglementate de Decizia 2006/1005/CE a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind încheierea Acordului între Guvernul Statelor Unite ale Americii și Comunitatea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou care respectă cerințele privind eficiența energetică și care să fie la fel de stricte precum cele enumerate în anexa C la acordul atașat la decizia în cauză;

d) achiziționează numai pneurile care îndeplinesc criteriul de apartenență la clasa cea mai ridicată de eficiență a consumului de combustibil, în conformitate cu definiția din Regulamentul (CE) nr. 1.222/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri esențiali. Această cerință nu împiedică organismele publice să achiziționeze pneuri cu cea mai ridicată clasă de aderență sau clasă de zgomot exterior de rulare justificată prin motive de siguranță și de sănătate publică;

e) solicită, în cadrul licitațiilor pentru contracte de servicii, ca furnizorii de servicii să utilizeze, în cadrul furnizării serviciilor în cauză, doar produse care îndeplinesc cerințele menționate la lit. a)-d) în momentul furnizării serviciilor

respective. Această cerință se aplică doar produselor noi, achiziționate de furnizorii de servicii parțial sau integral în scopul furnizării serviciului în cauză;

f) achiziționează sau încheie noi acorduri de închiriere doar a clădirilor care îndeplinesc cel puțin cerințele minime privind performanța energetică, menționate la art. 6 alin. (1) din lege, cu excepția cazului în care scopul achiziționării este:

(i) renovarea aprofundată sau demolarea;

(ii) în cazul organismelor publice, să revândă clădirea fără a o utiliza în scopurile proprii ale organismului public; sau

(iii) conservarea acesteia ca o clădire protejată oficial ca făcând parte dintr-un complex desemnat ca atare sau datorită valorilor arhitecturale ori istorice.

Gradul de respectare a acestor cerințe se verifică pe baza certificatelor de performanță energetică menționate la art. 11 din Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor.

ANEXA Nr. 2

CONȚINUTUL ENERGETIC al combustibililor selectați pentru utilizare finală

Tabel de conversie

Produs energetic	kJ (PCI)	kgep (PCI)	kWh (PCI)
1 kg coals	28500	0,676	7,917
1 kg antracit	17200-30700	0,411-0,733	4,778-8,528
1 kg brichete lignit	20000	0,478	5,556
1 kg lignit superior	10500-21000	0,251-0,502	2,917-5,833
1 kg lignit	5600-10500	0,134-0,251	1,556-2,917
1 kg șisturi bituminoase	8000-9000	0,191-0,215	2,222-2,500
1 kg turbă	7800-13800	0,186-0,330	2,167-3,833
1 kg brichete turbă	16000-16800	0,382-0,401	4,444-4,667
1 kg țiglei greu	40000	0,955	11,111
1 kg păcură	42300	1,010	11,750
1 kg benzină	44000	1,051	12,222
1 kg parafină	40000	0,955	11,111
1 kg gaz petrolier lichefiat	46000	1,099	12,778
1 kg gaz natural ⁽¹⁾	47200	1,126	13,10
1 kg gaz natural lichefiat	45190	1,079	12,553
1 kg lemn (umiditate 25%) ⁽²⁾	13800	0,330	3,833

1 kg pelete/brichete din lemn	16800	0,401	4,667
1 kg deșeuri	7400-10700	0,177-0,256	2,056-2,972
1 MJ căldură derivată	1000	0,024	0,278
1 kWh energie electrică	3600	0,086	1 ⁽³⁾

Sursă: Eurostat

(1) 93% metan

(2) Se pot aplica alte valori, în funcție de tipul de lemn utilizat cel mai mult.

(3) Aplicabil în cazul în care economiile de energie sunt calculate ca energie primară prin intermediul unei abordări ascendente bazate pe consumul de energie finală. Pentru economiile de energie electrică în kWh se aplică un coeficient stabilit printr-o metodologie transparentă, în funcție de circumstanțele naționale care afectează consumul de energie primară, pentru a se asigura un calcul exact al economiilor reale. Circumstanțele respective sunt justificate, verificabile și bazate pe criterii obiective și nediscriminatorii. Pentru economiile de energie electrică în kWh se poate aplica un coeficient implicit de 2,1 sau se poate decide să se stabilească un coeficient diferit, cu condiția să poată justifica acest lucru. Atunci când se procedează astfel, se ia în considerare mixul lor energetic inclus în Planul național integrat pentru energie și schimbări climatice 2021-2030, care trebuie notificat Comisiei în conformitate cu art. 3 din Regulamentul (UE) 2018/1.999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului. Până la 25 decembrie 2022 și, ulterior, la fiecare patru ani, Comisia revizuieste coeficientul implicit pe baza datelor constatate. Revizuirea respectivă se derulează ținând seama de efectele acestora asupra altor acte din dreptul Uniunii, precum Regulamentul (UE) 2017/1.369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 198 din 28 iulie 2017.

ANEXA Nr. 3

METODE ȘI PRINCIPII COMUNE

de calcul al impactului măsurilor alternative de politică de eficiență energetică

1. Metodele de calcul al economiilor de energie, în afara celor provenite din măsuri de impozitare

Autoritățile competente pot utiliza următoarele metode de calcul al economiilor de energie:

a) economii preconizate, prin referire la rezultatele îmbunătățirilor energetice anterioare monitorizate independent în instalații similare. Abordarea generică este denumită «ex ante»;

b) economii contorizate, în cazul cărora economiile rezultate în urma aplicării unei măsuri sau a unui pachet de măsuri sunt stabilite prin înregistrarea reducerii efective a energiei utilizate, ținând seama în mod corespunzător de factori precum adiționalitatea, ocuparea, nivelurile de producție și condițiile meteorologice care pot afecta consumul. Abordarea generică este denumită «ex post»;

c) economii ponderate, în cazul cărora sunt utilizate estimări tehnice ale economiilor. Această abordare este utilizată doar în cazul în care determinarea unor date obținute prin măsurători pentru o instalație specifică este dificilă sau mult prea costisitoare, cum ar fi înlocuirea unui compresor sau a unui motor electric cu o valoare nominală în kWh diferită de cea pentru care au fost obținute date prin măsurători independente privind economiile de energie, sau în cazul în care estimările respective se realizează pe baza metodologiilor și standardelor de referință stabilite la nivel național de experți calificați sau acreditați care sunt independenți față de părțile obligate, participante sau mandatate implicate;

d) economii de energie estimate prin sondaj, în cazul cărora este determinat răspunsul consumatorilor la recomandări, la campaniile de informare, la schemele de etichetare sau de certificare sau la contorizarea inteligentă. Această abordare este utilizată doar pentru economiile de energie rezultate în urma modificării comportamentului consumatorilor. Ea nu poate fi utilizată pentru economii rezultate din introducerea unor măsuri concrete.

2. La stabilirea economiilor de energie pentru o măsură vizând eficiența energetică se aplică următoarele principii:

a) economiile trebuie să fie vădit suplimentare față de cele care s-ar fi produs oricum și în absența activității autorităților competente. Pentru a stabili economiile care pot fi declarate ca suplimentare, autoritățile competente iau în considerare modul în care ar evolua utilizarea energiei și cererea de energie în absența măsurii de politică în cauză, ținând cont de factorii următori: tendințele consumului de energie, modificările survenite în comportamentul consumatorilor, progresul tehnologic și schimbările generate de alte măsuri puse în aplicare la nivelul Uniunii și la nivel național;

b) economiile rezultate din punerea în aplicare a legislației obligatorii a Uniunii sunt considerate economii care s-ar fi produs oricum și, prin urmare, nu pot fi luate în calcul ca economii de energie în sensul art. 8 alin. (1) și (1¹) - (1⁶), respectiv economiile de energie trebuie să fie suplimentare față de cele care rezultă în urma punerii în aplicare a legislației UE obligatorii. Prin excepție de la respectiva cerință, economiile legate de renovarea clădirilor existente pot fi luate în calcul ca economii de energie în sensul art. 8 alin. (1) și (1¹) - (1⁶), cu condiția îndeplinirii cerinței menționate la punctul 3 lit. h) din prezenta anexă. Economii care rezultă din implementarea cerințelor naționale minime stabilite pentru clădirile noi înainte de transpunerea Directivei 2010/31/UE a

Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor pot fi declarate ca economii de energie în sensul art. 8 alin. (1), cu condiția îndeplinirii cerinței menționate la pct. 3 lit. h) din prezenta anexă și ca economiile respective să fi fost notificate de autoritățile competente în planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică;

c) se poate ține cont doar de economiile care depășesc standardele de performanță ale Uniunii privind emisiile pentru noile autoturisme și noile vehicule utilitare ușoare în urma punerii în aplicare a regulamentelor (CE) nr. 443/2009 și (UE) nr. 510/2011 ale Parlamentului European și ale Consiliului și cerințele Uniunii privind eliminarea de pe piață a anumitor produse cu impact energetic în urma implementării măsurilor de punere în aplicare conform Hotărârii Guvernului nr. 55/2011 privind stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic;

d) sunt permise politici în scopul încurajării unor niveluri mai ridicate de eficiență energetică a produselor, a echipamentelor, a sistemelor de transport, a vehiculelor și combustibililor, a clădirilor și a elementelor de clădiri, a proceselor și a piețelor;

e) măsurile care promovează instalarea unor tehnologii la scară mică de obținere a energiei din surse regenerabile pe sau în clădiri pot fi eligibile spre a fi luate în considerare pentru realizarea economiilor de energie obligatorii în temeiul art. 8 alin. (1) și (1¹) - (1⁶), cu condiția să genereze economii de energie care să poată fi verificate și contorizate sau estimate.

Economiile de energie se calculează cu respectarea cerințelor din prezenta anexă;

f) în cazul politicilor care accelerează adoptarea unor produse și vehicule mai eficiente, se poate ține cont pe deplin de economiile aferente acestora, cu condiția să se demonstreze că o astfel de adoptare are loc înainte de expirarea duratei de viață medii anticipate a produsului sau a vehiculului ori înainte de înlocuirea normală a produsului sau a vehiculului și cu condiția ca economiile să fie declarate doar pentru perioada care se încheie la expirarea duratei de viață medii anticipate a produsului sau a vehiculului care urmează să fie înlocuit;

g) atunci când promovează adoptarea de măsuri vizând eficiența energetică, autoritățile competente se asigură, acolo unde este cazul, că sunt menținute standardele de calitate pentru produse, pentru servicii și pentru introducerea măsurilor sau că sunt introduse asemenea standarde în cazul în care nu există;

h) pentru a ține seama de variațiile climatice dintre regiuni, autoritățile competente pot alege să ajusteze economiile la o valoare standard sau să stabilească economii de energie diferite în funcție de variațiile de temperatură dintre regiuni;

i) calcularea economiilor de energie trebuie să țină seama de durata de viață a măsurilor și de rata cu care economiile se diminuează odată cu trecerea timpului. Respectivul calcul se face prin contabilizarea economiilor pe care le va realiza fiecare acțiune individuală în perioada dintre data punerii sale în aplicare și 31 decembrie 2020 sau, după caz, 31 decembrie 2030.

Alternativ, autoritățile competente pot adopta o altă metodă, preconizată să obțină cel puțin aceeași cantitate totală de economii. Atunci când utilizează alte metode, autoritățile competente se asigură că valoarea totală a economiilor de energie calculată pe baza acestor metode diferite nu depășește valoarea economiilor de energie care ar fi rezultat din calculul lor în momentul contabilizării economiilor pe care le va realiza fiecare acțiune individuală în perioada dintre data punerii sale în aplicare și 31 decembrie 2020 sau, după caz, 31 decembrie 2030. Autoritățile competente descriu în detaliu, în Planul național integrat pentru energie și schimbări climatice 2021-2030 în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1.999, celelalte metode și dispozițiile aplicate pentru a asigura respectarea cerinței obligatorii de calculare.

3. Autoritățile competente se asigură că sunt îndeplinite următoarele cerințe pentru măsurile alternative de politică de eficiență energetică:

a) măsurile alternative de politică de eficiență energetică și acțiunile individuale generează economii de energie verificabile la nivelul utilizării finale;

b) responsabilitatea fiecărei autorități competente, după caz, este clar definită;

c) economiile de energie care sunt obținute sau urmează a fi obținute sunt determinate într-un mod transparent;

d) cantitatea obligatorie de economii de energie sau care urmează a fi obținută prin măsura de politică este exprimată în termeni de consum de energie primară sau finală, utilizând factorii de conversie prevăzuți în anexa nr. 2;

e) trebuie prezentat un raport anual privind economiile de energie realizate de autoritățile competente, care să fie pus la dispoziția publicului, precum și datele privind tendința anuală a economiilor de energie;

f) monitorizarea rezultatelor și luarea de măsuri adecvate în cazul în care progresele nu sunt satisfăcătoare;

g) economiile de energie generate de o acțiune individuală sunt declarate doar de o singură parte;

h) se demonstrează că activitățile autorității competente au contribuit în mod esențial la realizarea economiilor de energie declarate.

4. La determinarea economiilor de energie obținute în urma măsurilor alternative de politică de eficiență energetică legate de impozitare introduse se aplică următoarele principii:

a) se ține cont doar de economiile de energie obținute în urma măsurilor de impozitare care depășesc nivelurile minime de impozitare aplicabile combustibililor în conformitate cu prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) datele privind elasticitatea cererii în funcție de preț pentru calcularea impactului măsurilor de impozitare a energiei trebuie să reflecte capacitatea de reacție a cererii de energie la schimbările de preț și sunt estimate pe baza unor surse de date oficiale recente și reprezentative;

c) economiile de energie generate de instrumente însoțitoare ale politicii în materie de impozitare, inclusiv stimulentele fiscale sau plata către un fond, sunt contabilizate separat.

5. Notificarea metodologiei

Ministerul Energiei prin Direcția de eficiență energetică notifică Comisiei, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1.999, metodologia lor detaliată propusă pentru măsurile alternative de eficiență energetică. Cu excepția cazului impozitării, notificarea include detalii privind:

a) nivelul economiilor de energie obligatorii în temeiul art. 8 alin. (1¹) - (1⁶) sau al economiilor preconizate a fi realizate pe întreaga perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030;

b) autoritățile publice de punere în aplicare;

c) sectoarele-țintă;

d) măsurile de politică și acțiunile individuale, inclusiv cantitatea totală preconizată de economii cumulate de energie pentru fiecare măsură;

e) acțiunile prevăzute de măsura de politică;

f) metodologia de calcul, inclusiv modalitățile de stabilire a aditionalității și a pertinentei, precum și metodologiile și valorile de referință care sunt folosite pentru economiile preconizate și ponderate;

g) durata de viață a măsurilor și modul de calcul al acestora sau pe ce se fundamentează acestea;

h) abordarea aleasă pentru tratarea problemei variațiilor climatice de către autoritățile competente;

i) sistemele de monitorizare și de verificare a măsurilor;

j) în cazul impozitării:

(i) sectoarele-țintă și segmentul de contribuabili;

(ii) autoritatea competentă;

(iii) economiile preconizate a fi realizate;

(iv) durata măsurii de impozitare; și

(v) metodologia de calcul, inclusiv elasticitățile cererii în funcție de preț utilizate și modul în care au fost stabilite acestea.

ANEXA Nr. 4

CRITERII MINIME

pentru auditurile energetice, inclusiv cele desfășurate ca parte a sistemelor de gestionare a energiei

Auditurile energetice menționate la art. 9 din lege se bazează pe următoarele orientări:

a) se bazează pe date operaționale actualizate, măsurate și trasabile privind consumul de energie și (pentru energia electrică) profilurile de sarcină;

b) conțin o revizuire detaliată a profilului de consum de energie al clădirilor sau grupurilor de clădiri, al operațiunilor sau instalațiilor industriale, inclusiv al transporturilor;

c) se bazează, ori de câte ori este posibil, pe analiza costurilor ciclului de viață (LCCA) și nu pe perioadele simple de rambursare (SPP) pentru a lua în

considerare economiile pe termen lung, valorile reziduale ale investițiilor pe termen lung și ratele de actualizare;

d) sunt proporționale și suficient de reprezentative pentru a permite crearea unei imagini fiabile a performanței energetice globale și identificarea fiabilă a celor mai semnificative oportunități de îmbunătățire.

Auditorile energetice permit calcule detaliate și validate pentru măsurile propuse, astfel încât să furnizeze informații clare cu privire la economiile potențiale.

Datele utilizate în auditorile energetice sunt stocabile în scopul analizei istorice și al urmăririi performanței.

ANEXA Nr. 5

CERINȚE MINIME

privind facturarea și informațiile referitoare la facturare pe baza consumului real de gaze naturale

1. Cerințe minime pentru facturare

1.1. Facturarea pe baza consumului real

Pentru a permite consumatorilor finali să își regleze propriul consum de energie, facturarea ar trebui să fie efectuată pe baza consumului real, cel puțin o dată pe an, iar informațiile privind facturarea ar trebui puse la dispoziție cel puțin trimestrial, la cerere ori în cazul în care consumatorii au optat pentru factura electronică, sau de două ori pe an în celelalte cazuri. Gazul folosit doar pentru gătit poate fi scutit de la aplicarea prezentei cerințe.

1.2. Informații minime incluse în factură

Următoarele informații, după caz, sunt puse la dispoziția consumatorilor finali, într-o formă clară și ușor de înțeles, prin intermediul facturilor, contractelor, tranzacțiilor și chitanțelor emise în stațiile de distribuție:

a) prețurile reale actuale și consumul real de energie;

b) comparații între consumul actual de energie al consumatorului final și consumul corespunzător aceleiași perioade a anului anterior, preferabil sub formă grafică;

c) informații de contact pentru organizațiile consumatorilor finali, agențiile pentru energie sau organisme similare, inclusiv adrese de site-uri internet de unde se pot obține informații privind măsurile disponibile de îmbunătățire a eficienței energetice, profiluri comparative ale utilizatorilor finali și specificații tehnice obiective privind echipamentele energetice.

În plus, ori de câte ori este posibil și util, trebuie puse la dispoziția consumatorilor finali comparații cu un utilizator final mediu de energie normalizat sau etalonat, din aceeași categorie de consum, într-o formă clară și ușor de înțeles, prin intermediul sau semnalate în cadrul facturilor, contractelor, tranzacțiilor și chitanțelor emise în stațiile de distribuție.

1.3. Consiliere cu privire la eficiența energetică în cadrul facturilor și alte forme de retransmitere a informațiilor către consumatorii finali

În momentul trimiterii contractelor și a modificărilor aduse acestora, precum și în facturile trimise consumatorilor sau prin intermediul site-urilor internet care se adresează consumatorilor individuali, distribuitorii de energie, operatorii de sisteme de distribuție și furnizorii de energie informează clienții, într-o manieră cât mai clară și ușor de înțeles, cu privire la datele de contact privind centrele independente de consiliere a consumatorilor, agențiile energetice sau alte instituții similare, inclusiv adresele de internet ale acestora, unde consumatorii pot obține consiliere cu privire la măsurile disponibile în materie de eficiență energetică, profilurile de referință privind consumul individual de energie și alte specificații tehnice ale aparatelor energetice care pot contribui la reducerea consumului energetic al aparatelor.

ANEXA Nr. 5¹

CERINȚE MINIME

privind facturarea și informațiile referitoare la consum pentru încălzire, răcire și apă caldă menajeră

1. Facturarea pe baza consumului real sau a citirii repartitoarelor de costuri pentru energia termică

Pentru a permite utilizatorilor finali să își regleze propriul consum de energie, facturarea se efectuează pe baza consumului real sau a citirii repartitoarelor de costuri pentru energia termică lunar.

2. Frecvența minimă de furnizare a informațiilor referitoare la facturare sau la consum

De la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în cazul în care au fost instalate contoare sau repartitoare de costuri pentru energia termică care pot fi citite de la distanță, informațiile referitoare la facturare sau la consum bazate pe consumul real sau pe citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică se pun la dispoziția utilizatorilor finali cel puțin lunar, la cerere, sau în cazul în care clienții finali au optat să primească facturile pe cale electronică, iar în caz contrar de două ori pe an.

Începând cu 1 octombrie 2022, în cazul în care au fost instalate contoare sau repartitoare de costuri pentru energia termică care pot fi citite de la distanță, informațiile referitoare la facturare sau la consum bazate pe consumul real sau pe citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică se pun la dispoziția utilizatorilor finali cel puțin lunar. Acestea se pot pune la dispoziție, de asemenea, prin intermediul internetului și se pot actualiza cât de frecvent posibil în funcție de dispozitivele și sistemele de măsurare utilizate. Încălzirea și răcirea pot fi scutite de această cerință în afara sezoanelor de încălzire/răcire.

3. Informații minime incluse în factură

Următoarele informații sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali într-o formă clară și ușor de înțeles, în facturile lor sau în documentele însoțitoare, atunci când acestea se bazează pe consumul real sau pe citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică:

a) prețurile reale actuale și consumul real de energie sau costul total al energiei termice și citirea (indexul) repartitoarelor de costuri pentru energia termică;

b) informații privind mixul de combustibili utilizat și emisiile de gaze cu efect de seră anuale aferente, inclusiv pentru utilizatorii finali aprovizionați de la rețeaua de termoficare sau de răcire, precum și o descriere a diferitelor taxe, impozite și tarife aplicate. Autoritățile competente pot limita domeniul de aplicare al cerinței de a oferi informații privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru a include numai furnizările de la rețelele de termoficare cu o putere termică instalată totală care depășește 20 MW;

c) comparații între consumul actual de energie al utilizatorilor finali și consumul din aceeași perioadă a anului anterior, sub formă grafică, datele fiind ajustate în funcție de variațiile climatice pentru încălzire și răcire;

d) informații de contact pentru organizațiile clienților finali, agențiile pentru energie sau organisme similare, inclusiv adrese de site-uri web de unde se pot obține informații privind măsurile disponibile de îmbunătățire a eficienței energetice, profiluri comparative ale utilizatorilor finali și specificații tehnice obiective privind echipamentele care folosesc energie;

e) informații privind procedurile de depunere a plângerilor, serviciile de mediere sau mecanismele alternative pertinente de soluționare a litigiilor, în conformitate cu dispozițiile aplicabile în legislația națională;

f) comparații cu un utilizator final mediu normalizat sau de referință din aceeași categorie de utilizatori. În cazul facturilor electronice, astfel de comparații pot, în schimb, să fie puse la dispoziție online și semnalate în cadrul facturilor. Facturile care nu au la bază consumul real sau citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică conțin o explicație clară și ușor de înțeles a modului în care suma care figurează pe factură a fost calculată și, cel puțin, informațiile menționate la literele d) și e).

ANEXA Nr. 6 «abrogat»

ANEXA Nr. 7

ANALIZA COSTURI-BENEFICII

PARTEA 1 **«abrogat»**

PARTEA a 2-a

Principii în sensul art. 14 alin. (6) și (10) din lege

Analizele costuri-beneficii oferă informații în scopul realizării măsurilor menționate la art. 14 alin. (6) și (10) din lege:

În cazul în care se planifică o instalație care produce exclusiv energie electrică sau o instalație fără recuperator de căldură, se realizează o comparație între instalațiile planificate ori reabilitarea planificată și o instalație

echivalentă care produce aceeași cantitate de energie electrică sau de căldură de proces, dar care recuperează căldura reziduală și furnizează căldură prin cogenerare de înaltă eficiență și/sau rețele de termoficare și răcire centralizată.

În cadrul unei limite geografice date, evaluarea ia în considerare instalația planificată, precum și eventualele puncte cu cerere de energie termică existente sau potențiale corespunzătoare care ar putea fi alimentate prin aceasta, ținând seama de posibilitățile raționale (de exemplu, fezabilitatea tehnică și distanța).

Limita de sistem se stabilește astfel încât să includă instalația planificată și sarcinile termice, cum ar fi clădirea/clădirile și procesul industrial. În cadrul acestei limite de sistem, costul total de furnizare a căldurii și energiei se determină pentru ambele cazuri și apoi se compară.

Sarcinile termice includ sarcinile termice existente, precum o instalație industrială sau un sistem de termoficare și, de asemenea, în zonele urbane, sarcina termică și costurile care ar exista dacă unui grup de clădiri sau unei părți a unui oraș i s-ar furniza și/sau ar fi conectată la o nouă rețea de termoficare.

Analiza costuri-beneficii se bazează pe o descriere a instalației planificate și a instalației/instalațiilor de comparație, cu referire la capacitatea electrică și termică, după caz, tipul de combustibil, utilizarea planificată și numărul de ore de operare anuale planificate, amplasarea și cererea de energie electrică și termică.

În scopul comparației, sunt luate în considerare cererea de energie termică și tipurile de încălzire și răcire utilizate de punctele cu cerere de energie termică din vecinătate. Comparația acoperă costurile aferente infrastructurii pentru instalația planificată și pentru cea cu care se face comparația.

Analizele costuri-beneficii în scopul art. 14 alin. (6) din lege includ o analiză economică, ce vizează o analiză financiară, care reflectă tranzacțiile reale de fluxuri de lichidități din investiția în instalații individuale și din funcționarea acestora.

Proiectele cu rezultate pozitive în ceea ce privește costurile și beneficiile sunt acelea în care suma beneficiilor actualizate în cadrul analizei economice și financiare depășește suma costurilor actualizate (surplus costuri-beneficii).

Se stabilesc principii directe privind metodologia, ipotezele și orizontul de timp pentru analiza economică.

Pot fi solicitate întreprinderilor responsabile de funcționarea instalațiilor de producere a energiei electrice și termice, întreprinderilor industriale, operatorilor rețelilor de termoficare și răcire centralizată sau altor părți influențate de limita de sistem definită și de limita geografică, să contribuie cu date pentru utilizarea în evaluarea costurilor și beneficiilor unei instalații individuale.

ANEXA Nr. 8

CRITERII DE EFICIENȚĂ ENERGETICĂ pentru reglementarea rețelilor energetice și pentru tarifele de rețea electrică

1. Tarifele de rețea trebuie să reflecte costurile economiilor de costuri în rețele rezultate în urma măsurilor de gestionare a cererii și a răspunsului la cerere, precum și a producerii distribuite, inclusiv economiile rezultate în urma scăderii prețurilor de livrare sau a investițiilor în rețea și a unei exploatare mai eficiente a rețelei.

2. Reglementările privind rețelele și tarifele nu împiedică operatorii de rețea sau furnizorii de energie să pună la dispoziție servicii de sistem pentru măsurile de gestionare a răspunsului la cerere, gestionarea cererii și producerea distribuită privind piețele organizate de energie electrică, în special:

a) trecerea sarcinii din perioadele de vârf în cele mai puțin aglomerate de către consumatorii finali, luându-se în considerare disponibilitatea energiei din surse regenerabile de energie, energia din cogenerare și producerea distribuită;

b) economiile de energie din răspunsul la cerere al consumatorilor distribuiți de către agregatorii energetici;

c) reducerea cererii din măsurile de eficiență energetică adoptate de către furnizorii de servicii energetice, inclusiv companiile de furnizare a serviciilor energetice;

d) conectarea și repartizarea surselor de producere la tensiuni mai scăzute;

e) conectarea surselor de producere dintr-o locație mai apropiată la consum;

și
f) stocarea energiei.

În sensul prezentei dispoziții, termenul "piețe organizate de energie electrică" include piețele nereglementate și schimburile de energie electrică pentru comercializarea energiei, capacității, compensațiilor și serviciilor de sprijin în toate intervalele de timp, inclusiv piețele la termen, piețele pentru ziua următoare și piețele din aceeași zi.

3. Tarifele de rețea sau de vânzare cu amănuntul pot susține prețuri dinamice pentru măsurile de gestionare a răspunsului la cerere adoptate de către consumatorii finali, precum:

a) tarifele corespunzătoare duratei de utilizare;

b) prețurile din momentele esențiale;

c) prețurile în timp real; și

d) reducerile de preț pentru perioadele de vârf.

ANEXA Nr. 9

CERINȚE DE EFICIENȚĂ ENERGETICĂ

pentru operatorii sistemelor de transport și operatorii sistemelor de distribuție

Operatorii sistemelor de transport și operatorii sistemelor de distribuție trebuie:

a) să stabilească și să facă publice normele lor standard referitoare la suportarea și partajarea costurilor adaptărilor tehnice, cum ar fi conectările la rețea, consolidările rețelei și introducerea de noi rețele, funcționarea îmbunătățită a rețelei și normele privind punerea în aplicare nediscriminatorie a

codurilor de rețea, care sunt necesare pentru integrarea noilor producători de energie rezultată din cogenerarea de înaltă eficiență în cadrul rețelei interconectate;

b) să pună la dispoziția noilor producători de energie electrică rezultată din cogenerarea de înaltă eficiență care doresc să se conecteze la sistem informațiile cuprinzătoare și necesare solicitate de către aceștia, inclusiv:

(i) o estimare cuprinzătoare și detaliată a costurilor asociate cu conectarea;

(ii) un calendar rezonabil și precis pentru primirea și prelucrarea cererii în ceea ce privește conectarea la rețea;

(iii) un calendar indicativ rezonabil pentru orice propunere de conectare la rețea. Procesul global pentru conectarea la rețea nu ar trebui să dureze mai mult de 24 de luni, ținând seama de ceea ce este realizabil în mod rezonabil și nediscriminatoriu;

c) să furnizeze proceduri standard și simplificate în ceea ce privește conectarea producătorilor distribuți de energie electrică produsă prin cogenerare de înaltă eficiență cu scopul de a facilita conectarea acestora la rețea.

Normele standard prevăzute la lit. a) se bazează pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, ținându-se seama în special de costurile și beneficiile asociate cu conectarea producătorilor respectivi la rețea. Aceste norme pot prevedea diferite tipuri de conectare la rețea.

ANEXA Nr. 10

LISTA MINIMĂ

de elemente care trebuie incluse în contractele sau în caietele de sarcini asociate privind performanța energetică încheiate cu sectorul public

- Lista clară și transparentă a măsurilor privind eficiența energetică care urmează să fie puse în aplicare sau a rezultatelor în materie de eficiență care urmează să fie obținute
- Economii garantate care urmează să fie realizate prin punerea în aplicare a măsurilor contractului
- Durata și etapele de referință ale contractului, termenii și perioada de preaviz
- Lista clară și transparentă a obligațiilor fiecărei părți contractante
- Data/datele de referință care stabilește/stabilesc economiile realizate
- Lista clară și transparentă a etapelor care urmează să fie efectuate pentru a se pune în aplicare măsura sau pachetul de măsuri și, acolo unde este relevant, costurile asociate
- Obligația de îndeplinire în totalitate a măsurilor prevăzute în contract și de documentare a tuturor schimbărilor efectuate pe parcursul proiectului
- Reglementările care specifică includerea cerințelor echivalente în orice subcontractare către terțe părți

- Afișarea clară și transparentă a implicațiilor financiare ale proiectului și distribuirea contribuției fiecărei părți la economiile monetare realizate, și anume, remunerarea furnizorilor de servicii
- Dispoziții clare și transparente privind măsurarea și verificarea economiilor garantate obținute, verificările și garanțiile privind calitatea
- Dispoziții care clarifică procedura de abordare a condițiilor de modificare a cadrului care afectează conținutul și rezultatele contractului, și anume, modificarea prețurilor la energie, intensitatea utilizării unei instalații
- Informații detaliate privind obligațiile fiecărei părți contractante și despre sancțiunile în caz de încălcare

ANEXA Nr. 11 «abrogat»